

**Archiwum Partii Politycznych
Instytut Studiów Politycznych
Polskiej Akademii Nauk**

Sygnatura:

1.3/2

Tytuł:

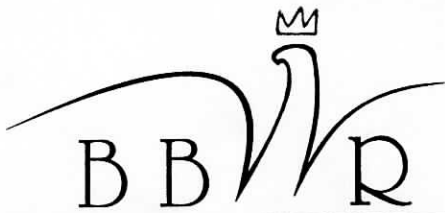
Bezpartyjny Blok Wspierania Reform - 1994 r.

Sygn. 1.3/2 - Bezpartyjny Blok Wspierania Reform - 1994 r.

Spis zawartości:

l.p.	nazwa	nr karty początkowej
1	Wywiad z prof. Zbigniewem Religą zamieszczona w „Słowie”, 18.01.1994, s. 4;	1
2	Oświadczenie w/s sytuacji strajkowej w kraju, 10.03.1994, s. 1;	5
3	Oświadczenie w/s zmiany małej konstytucji, 18.04.1994, s. 1;	6
4	Oświadczenie w/s sytuacji strajkowej w kraju, 28.04.1994, s. 1;	7
5	Wywiad z prof. Zbigniewem Religą, 04.05.1994, s. 3;	8
6	Oświadczenie Z. Religii w/s artykułu pt. „Religa obala mit. Koniec BBWR”, 08.06.1994, s. 1;	11
7	„Oświadczenie Członków Założycieli i Przewodniczących Zarządów Wojewódzkich Stowarzyszenia BBWR” w/s przekształcenia Bloku w formację polityczną, 28.06.1994, s. 1;	12
8	Komunikat Zarządu Głównego BBWR w/s wyborów samorządowych '94, 06.07.1994, s. 1;	13
9	Uchwała Zarządu Wojewódzkiego BBWR w Krakowie w/s I Ogólnopolskiego Walnego Zjazdu BBWR, 1994, s. 1;	14
10	Broszura „Moja Polska” z I Ogólnopolskiego Walnego Zjazdu BBWR w dn. 10-11.11.1994; Errata do strony 22, 1994, s. 29;	15
11	Wykaz oddziałów wojewódzkich BBWR wraz z ich prezesami, 1994, s. 1;	44
12	Krótkie życiorysy członków BBWR, 1994, s. 4;	45
13	Deklaracja członkowska, 1994, s. 1;	49
14	Sylwetki senatorów, 1994, s. 1;	50
15	Życiorys Zbigniewa Religii, 1994, s. 1;	51
16	„Plan główny dla Polski”, opr. Jerzy Eysymontt, 1994, s. 4;	52
17	Stanowisko w/s nominacji Elżbiety Chojny-Duch na stanowisko wiceministra finansów, 1994, s. 1;	56

Stan na styczeń 2023 r.

ZARZĄD OKRĘGU

70 - 230 Szczecin, ul. Potulicka 59
tel./fax: 480 - 190

BEZPARTYJNY BLOK WSPIERANIA REFORM
STOWARZYSZENIE SPOŁECZNO-POLITYCZNE

Archiwum Partii Politycznych

nr inw. _____

ROZMOWA Z PROF. Zbigniewem Religą
zamieszczona w "SŁOWIE" - Dzienniku
Katolickim w dniu 18 stycznia 1994 r.

Stowarzyszenie
Bezpartyjny Blok Wspierania Reform
ul. Potulicka 59
70-230 Szczecin, tel./fax: 480-190

Archiwum Partii Politycznych ISP PAN

WYWIAD UKAZAŁ SIĘ W „SŁOWIE-DZIENNIKU KATOLICKIM” 18.7.94

WRÓCMY DO IDEI

Rozmowa z prof. Zbigniewem RELIGA

Zbigniew Religa, ur. 1938. Światowej sławy kardiochirurg, wybitny autorytet w tej dziedzinie. 206 transplantacji serca, pod jego kierownictwem zespół kliniki w Zabrze stworzył komory wspomagania serca i polskie sztuczne serce. Profesor doktor habilitowany medycyny.

Postanowił zaangażować się również w życie publiczne, polityczne. Zdecydował się na BBWR jako koncepcję Lecha Wałęsy - bezpartyjnej solidarności i równowagi w imię nadrzędnej Idei i Więzi Polskiej. W ostatnich wyborach uzyskał 500 tys. głosów. Teraz, po formalnej rejestracji BBWR jako stowarzyszenia, poświęca cenny swój czas i energię, aby przywrócić idei Bloku pierwotny sens zamysłu.

Mariusz M. Czarniecki: - Powrót do źródeł pomysłu na blok polityczny, który ponad egoistycznymi interesami kilkuset partii, opcji i grup, i pośród nich, poszukiwałby w s p ó l n e g o interesu polskiego jednoczącego podzielonych, zwaśnionych i zdezorientowanych, sytuując ich w ś r o d k u sceny - nie będzie sprawą prostą. Jak Pan to widzi?

Zbigniew Religa: - Mówi Pan, że to nie jest proste: powrót do źródeł, oczyszczenie i uporządkowanie sceny politycznej w Polsce. Otóż nie zwykłem podejmować się rzeczy prostych aczkolwiek zarazem deleki jestem od minimalizowania i upraszczania problemu, i od pychy w przewidywaniu rezultatu. Popełniono wiele błędów w samookreśleniu obecnie zbyt enigmatycznym, w doborze ludzi. Należy to naprawić. Ale próbę zwrócenia się do źródeł polskich, jednoczenia się i znalezienia podstaw równowagi, muszą podjąć wszyscy Polacy poważnie zaniepokojeni dysproporcjami politycznymi i społecznymi oczekiwaniami. Z nimi, z tymi poszukującymi wspólnego języka, wspólnej płaszczyzny rozmów i działań, z tymi, którzy nie uważają, że ich racje są jedynie słuszne - utożsamiam się bez reszty i z całym oddaniem.

- Jednak, panie profesorze, polityka, która powinna być służbą i ekspresją czystych intencji i dziełem czystych rąk, w praktyce odbiega od tych założeń; jest grą sił często przeciwstawnych a w najlepszym wypadku będących wypadkową nader różnorodnych ambicji...
- Wiem o tym. I wierzę, że ci, których interesy i wola zbieżne są z autentycznymi celami polskiego społeczeństwa, zechcą ze mną rozmawiać i współtworzyć polskie, ogólnonarodowe ugrupowanie ś r o d k a. Ci natomiast, którzy - jak się potocznie, choć moim zdaniem nieprecyzyjnie mówi, z lewa bądź z prawa - myślą jedynie o swoich sekciarskich celach - niezależnie od taktycznej galanterii słów - powinni usytuować się na swoich miejscach odpowiadających ich rzeczywistemu znaczeniu, w moim przekonaniu marginesowemu.

- Czy mógłby pan bliżej określić te orientacje skrajne, oporne na wszelkie negocjacje i racjonalne kompromisy?

- Darujmy sobie, pozwoli pan, w tej rozmowie etykietowanie i szufladkowanie. Powiem tylko, jeśli pan nalega, że wśród najbliższych rozmówców, najbliższych mojej opcji, widzę dużą część Polskiego Stronnictwa Ludowego, a także oczywiście ludzi centroprawicy, z dużą rezerwą wobec dotychczasowych liderów tej podzielonej i niestety słabej organizacyjnie (rozumiem historyczne uwarunkowania) formacji.

- Mówi pan "widzimy", "będziemy rozmawiali", skąd ten pluralis maiestatis? Czy mówi pan jako słynny kardiochirurg, czy senator Rzeczypospolitej?

- Mówię jako Polak. Myślę, że gdyby każdy mój rodak zdecydował się na wyrażenie swoich najskrytszych dążeń, z formowaniem silnej ogólnospołecznej i ogólnonarodowej alternatywy, nie byłoby trudności. My tymczasem zbyt dużą wagę przywiązujemy do etykietek i nazw, to nas krępuje i dezorientuje. A z kolei niektórzy politycy, albo prowadzą przewrotne gierki, albo cechuje ich przewaga chciejstwa nad stanowczym czynem. Jeśli pyta mnie pan o legitymację, to mówię również w imieniu BBWR, ale tego BBWR, że tak powiem in statu nascendi. Gdy zgodziłem się kandydować na senatora, wiedziałem, że dużą część czasu zawodowego, lekarskiego, muszę poświęcić, nie należę bowiem do ludzi, którzy s i ę n i e p r z e j m u j ą, i coś tam sobie "odpuszczają". Uświadomiłem sobie - i to było podstawą tej mojej decyzji - że to, czego się podejmuje przekracza skalę mojej kliniki, mojego życia osobistego, że obejmuje cały kraj. Czy nie powinniśmy wszyscy dzisiaj tak myśleć? Mogę zarazem zapewnić, że praca mojej kliniki kardiochirurgicznej będzie niezachwiana. Natomiast efekty działalności politycznej? To na razie wielka niewiadoma, i przecież nie tylko dla mnie.

Otóż szansą BBWR jest powrót do źródeł jego koncepcji.

Zamierzamy do końca stycznia 94, zwołać nasz zjazd, i zgromadzić na nim najwartościowsze jednostki spośród tych, które żywiąc społeczne, patriotyczne intencje, skupiły się pod hasłem BBWR, także w ostatnich wyborach. Jest takich osób niemało wśród tych, którzy kandydowali na posłów i senatorów, którzy pracowali w komisjach i komitetach wyborczych, którzy na nas głosowali (ponad 700 tys. w kraju), i którzy trwają w nadziei udoskonalenia formuły. Ludzie nieodpowiedni, przypadkowi, koniunkturaliści (było to wszak "pospolite ruszenie") - powinni się z nami rozstać.

- Na czym powinna się koncentrować działalność?

- Powinniśmy energicznie działać na poziomie gmin, i w ogóle struktur samorządowych. Tam rodzi się wola przyszłych wyborców i oczekuje ukierunkowania. Tu dostrzegam rolę bezpartyjnego bloku - mediacyjną, równoważącą i zespalającą ludzi w toku rozwiązywania spraw codziennych żywo obchodzących pojedynczego człowieka a także

całe społeczności lokalne. Zegar nieubłagane odmierza czas, nie tylko dla BBWR, dla całej Polski.

- Przewija się przez tę naszą rozmowę motyw idei, powrotu do źródeł pomysłu, który został - co tu ukrywać - spartaczony, obarczony wieloma błędami. Wśród krytycznych ocen powtarza się najczęściej brak samookreślenia właśnie ideowego, wręcz rażąca amorficzność ideowa. A przecież bezpartyjność wcale nie musi oznaczać bezideowości?

- Ma pan całkowitą rację. Dlatego zjazd, o którym mówię, powinien przydać pomysłowi na bezpartyjność nowych znaczeń. Kto wie czy to nie owa karykaturalna atomizacja - może celowo podsycana? - owa partyjność jako kategoria nadrzędna, wręcz niekiedy mafijnie nadrzędna, okazała się zgubą polskiej centroprawicy. Czy zatem alternatywa bezpartyjności nie jest trafna? Zgadzam się jednak, że musimy określić kardynalne cele, które staną się sygnałem rozpoznawczym i środkiem porozumienia Polaków.

- Jakie to cele-idee?

- Nie mam co do tego najmniejszych wątpliwości. Oto one: Poszanowanie wartości chrześcijańskich i narodowych będących warunkiem tysiącletniej ciągłości kulturalnej i tożsamości Polski; dążenie do systemu prezydencko-parlamentarnego; szczególna rola nauki, kultury, zdrowia i opieki społecznej w życiu obywateli i niepozbywalna odpowiedzialność państwa za te dziedziny; nienaruszalność własności prywatnej i wolność przedsiębiorczości jako fundament gospodarki; tolerancja tak, ale bez tolerowania antypolskości.

- Czy to wszystko się uda, panie profesorze? Czy stowarzyszenie, z którym pan tak wielkodusznie związał swój czas, serce i siły, dysponuje niezbędnym do takiej pracy - choćby tylko mediacyjnej, pobudzającej cały środek polskiej sceny - potencjałem intelektualnym, twórczym?

- Może to ktoś odczytać jako zwrot taktyczny, ale pytanie pana, pozostawiam otwarte. I kieruję je nie tylko do siebie, lecz do wszystkich Polaków, także tych 25 procent wykształconych, którzy wyjeżdżają zagranicę, co jest polską tragedią. Kieruję je do wszystkich patriotycznie usposobionych, rozumiejących krańcowo poważną obecnie naszą sytuację, kiedy to trwa bój o polskie umysły i dusze. Panie redaktorze, najgorętszym moim życzeniem jest, by ta nasza rozmowa została zrozumiana jako serdeczne zaproszenie do ponadpartyjnego szukania najskuteczniejszych rozwiązań. Albo powrócimy do źródeł idei, której na imię Polska, do naszej tożsamości i solidarności, i zapewnimy krajowi trwałą pomyślność, albo...

Rozmawiał:

Mariusz M. Czarniecki

BBWR

STOWARZYSZENIE OGÓLNOPOLSKIE

Warszawa, dn. 10.03.1994 r.

Archiwum Partii Politycznych

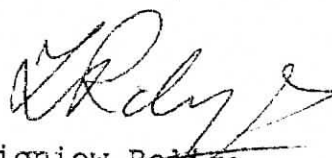
nr inw. _____

OŚWIADCZENIE

w sprawie sytuacji strajkowej w kraju.

Zarząd Główny Stowarzyszenia BBWR, wyraża poważne zaniepokojenie zaistniałą sytuacją strajkową w kraju. Niezadowolenie społeczne wynika z braku realizacji hojnych obietnic przedwyborczych obecnej koalicji rządzącej. W związku z tym, strajk związkowców z NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" uważamy za uzasadniony. Dalsze wstrzymywanie się lewicowego rządu od rozmów ze strajkującymi pracownikami prowadzi do eskalacji napięć społecznych, działających przeciw interesom gospodarczym kraju.

Za Zarząd Główny Stowarzyszenia
Bezpartyjny Blok Wspierania Reform

Zbigniew Rejga
Przewodniczący

STOWARZYSZENIE OGÓLNOPOLSKIE

Warszawa, dn.18.04.1994 r.

L.dz.BBWR/2001/94

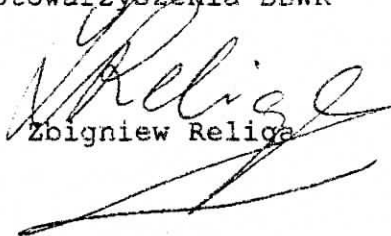
Archiwum Partii Politycznych

nr inw. _____

OŚWIADCZENIE.

W związku z nieodpowiedzialnym projektem poselskim przedstawicieli SLD i PSL, w którym proponuje się zmianę Małej Konstytucji, w części dotyczącej uprawnień Prezydenta R.P., Prezydium Zarządu Głównego Stowarzyszenia BBWR i Klub Parlamentarny BBWR kategorięcznie odrzucają dokonywanie takich zmian, które służyłyby doraźnym i partykularnym interesom koalicji rządzącej i jednocześnie byłyby zamachem na uprawnienia Głowy Państwa. Takie działania mają wyraźnie charakter destabilizujący polityczną sytuację Polski, co może w skutkach okazać się bardzo groźne dla bezpieczeństwa Państwa, będąc jednocześnie odwróceniem uwagi od braku czytelnego programu gospodarczego rządu.

Przewodniczący
Stowarzyszenia BBWR

Zbigniew Religa

Licz. P/BWR/2019/93

Warszawa, dn.28.04.1994 r.

STOWARZYSZENIE OGÓLNOPOLSKIE

Archiwum Partii Politycznych

OŚWIADCZENIE

nr inw. _____

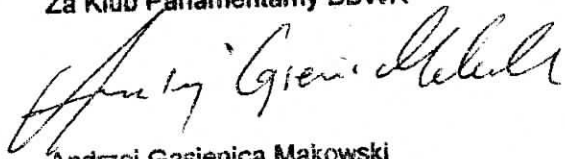
Stajemy w obliczu dramatycznych wydarzeń, tworzących niebezpieczeństwo głębokich zagrożeń dla gospodarki kraju i bezpieczeństwa narodowego.

Sytuacja strajkowa jest wynikiem wieloletnich zaniedbań w resorcie przemysłu, w szczególności w sektorze górnictwa, pogłębionych obecną nieudolnością ekipy rządzącej. Od lat nie podejmowano skutecznych rozwiązań ekonomicznych w tym sektorze, lekceważono również istotne potrzeby społeczne i nadal brak koncepcji na rozwiązanie ewidentnie złej kondycji przemysłu.

Wybuch strajkowy spowodowany został niespełnionymi oczekiwaniami na realizację obietnic wyborczych. Jedyne reformy, jakie podejmowano polegały na tworzeniu w górnictwie koncernów (co jest niczym innym jak odtwarzaniem poprzednich scentralizowanych struktur - gwarectw, zjednoczeń, czy WOG-ów). Równocześnie nieudolne zarządzanie, brak strategii rozwoju wielu zarządów i rad nadzorczych doprowadziły do obecnego kryzysu. Uświadomić sobie należy, że właśnie niektórym zarządom i radom jest na rękę utrzymanie sytuacji strajkowej, która kamufluje ich błędy (jest dla nich dobrym alibi).

W związku z tym BBWR uważa strajk związkowców NSZZ "Solidarność" za uzasadniony. Dalsze wstrzymywanie się Premiera i lewicowej koalicji od rozmów ze strajkującymi załogami i realnych, a nie tylko pozorowanych działań prowadzi do eskalacji napięć społecznych,, działających przeciw interesom gospodarczym kraju, a nawet GŁĘBOKICH SPOŁECZNYCH TRAGEDII..

Za Klub Parlamentarny BBWR

Andrzej Gąsienica Makowski

Za Zarząd Główny Stowarzyszenia BBWR

Zbigniew Półtor

Do prof. Z. Religi
2 osoba o autotypografii.
Pan Jan S. Foelek 136
APP ISB PAN, 1.3/2, k. 8
PAP-PRÉS
Autot.

"Mówi Religa"
"Kraj mój widzę..."

Archiwum Partii Politycznych
nr inw. 4.05.1994

DOSSIER

Zbigniew Religa- lat 56; absolwent Akademii Medycznej w Warszawie; z zawodu kardiochirurg, z konieczności menedżer; obecnie polityk-najpopularniejszy senator parlamentu drugiej kadencji.

W niedawno udzielonym wywiadzie rzekł, że nadawałby się na prezydenta, ponieważ między innymi ma "wizję Polski". Oto ona.

WYWIAD

Kto - według pana - powinien stanowić prawa w Rzeczypospolitej ?

Dwuzimbowy parlament. Z tym, że inna niż obecnie powinna być konstrukcja Senatu. Izba Wyższa nie może być partyjna. Powinny w niej zasiadać autorytety. W tym bowiem parlamencie wytworzyła się sytuacja, z której wynika, że Senat nie jest potrzebny. Jest czystym powieleniem Sejmu. Działa marionetkowo i mechanicznie.

Kto powinien rządzić państwem ?

Prezydent wybrany w wyborach powszechnych. W moim przekonaniu osoba, która ma takie społeczne poparcie, powinna mieć prawo formowania rządu. Prezydent mógłby sam stanąć na jego czele, bądź też desygnować premiera.

Tak wybrany premier zajmowałby się działaniami typu administracyjnego, jak prowadzenie narad i koordynacja prac rządu. Ze swoich poczynań zdawałby ściśle relację prezydentowi. Ten ostatni zostawia sobie bezpośrednią kontrolę nad premierem i sprawami bezpieczeństwa wewnętrznego i zewnętrznego państwa.

W ten sposób zwierzchnia władza prezydenta będzie zachowana.

Jaka część władzy powinna należeć do rządu ?

Im mniej, tym lepiej. Rząd powinien być od wytyczania kierunków rozwoju państwa. I oczywiście od zapewnienia bezpieczeństwa. Reszta władzy do samorządów, do ludzi, do gmin.

Co pan sądzi o upartyjnianiu wyborów samorządowych ?

W zasadzie należało by wybierać ludzi. Ludzi wartościowych dla danej gminy; którzy wiedzą o co chodzi. Natomiast trzeba realnie popatrzeć na świat. W gminie, która ma kilka-kilkaście tysięcy mieszkańców, można znać kandydata. Ale tam gdzie żyje 30 tysięcy i więcej, nie sposób wiedzieć kto jest kto. Dlatego pozostaje głosować na partie.

Poza tym ten rodzaj wyborów dałby rzeczywisty obraz sceny politycznej. Świadomość o tym, jakie są nastroje społeczne, jak ludzie widzą politykę i polityków, miałyby znaczenie dla organizacji politycznych; również dla BBWR. Dzięki temu ich działalność mogłaby być bardziej precyzyjna i lepsza.

Jak powinny wyglądać partie polityczne ?

Nie potrzebne są partie wielomilionowe typu PZPR. Uważam, że jest to bezsensowne. Ja jestem za partiami typu kadrowego, gdzie pracownicy partii byłiby przez nią opłacani. Po prostu zawodowi politycy.

W Polsce nie ma dziś partii kadrowych. Wynika to z historii i z braku pieniędzy. Lecz myślę, że docelowo - w miejscu ponad dwustu drobnych organizacji - wytworzy się kilka mocnych; prawdopodobnie typu kadrowego.

Ja sam jestem przykładem ewoluującego polityka, lecz jest to wymuszone przez sytuację tego kraju. Prawdopodobnie nigdzie indziej - wybrawszy w młodości zawód lekarza - politykiem bym już nie został.

Jak określiliby pan stosunek obywatela do państwa ?

W tym kraju jest to bardzo istotny problem. Większość obywateli nie identyfikuje się z państwem. Wynika to z naszej historii. Przez ostatnie dwieście lat z reguły walczyliśmy z państwem. Dziś jest to bardzo szkodliwe i niebezpieczne.

Nie zmienimy tej sytuacji w ciągu kilku lat. Zmiana - to właściwe wychowanie nowego pokolenia już w szkole podstawowej. Musimy zwrócić uwagę *na dzieci*.

Koncepcja państwa dobroczynnego (welfare state) odpowiada panu ?

Nie do końca. Państwo powinno być zobowiązane do zapewnienia każdemu startu w życie z równych pozycji. To, co ty zrobisz ze swoim życiem potem, zależy już od ciebie.

Czy to oznacza, że trzeba zlikwidować zasiłki dla bezrobotnych ?

Duża część tzw. bezrobotnych doskonale daje sobie radę bez zasiłków. Znaczący to, że zdobywają jakiś przychód. Z drugiej strony jest grupa, której życie zależy wyłącznie od pomocy państwa. W związku z tym z dnia na dzień nie można pomocy zaprzestać. Musimy myśleć o drugim obywatelu.

Ale jednocześnie musimy dążyć do likwidacji ogromnej niesprawiedliwości. Polega ona na tym, że zdecydowana większość żyje z pracującej rzetelnie mniejszości. Nie może być, żeby ludzie wnoszący coś nowego do tego kraju, zarabiali poniżej średniej krajowej.

Z którymi sąsiadami Polska powinna się wiązać ?

Łączenie się z Unią Zachodnioeuropejską wydaje mi się ze wszech miar słuszne. Wszak pod jednym warunkiem: musimy określić, czy za 10-15 lat Polska może stać się państwem równoprawnym z Francją, Niemcami, czy Danią. Gdybyśmy dziś przystąpili do UZE, to stalibyśmy się wspaniałym rynkiem zbytu i źródłem taniej siły roboczej. Doświadczenia ostatnich paru lat uczą, że państwom zachodnim nie bardzo zależy na naszym rozwoju.

Natomiast partnerami od zaraz powinny być kraje grupy wyszehradzkiej.

Czy "Partnerstwo dla pokoju" nam wystarcza ?

Nie jestem zwolennikiem błyskawicznego wchodzenia do NATO. Na dzień dzisiejszy niewiele wskazuje, abyśmy byli militarnie zagrożeni z zewnątrz. Dlatego wydawanie większych pieniędzy na wojsko nie wydaje mi się uzasadnione. Sytuacja otwartych drzwi - przyszłościowego połączenia się z paktem północnoatlantyckim - powinna nas w chwili obecnej zadowalać.

Co się panu nie podoba w polskiej polityce zagranicznej ?

Popelniamy ogromny błąd nie doceniając tych kilkuset milionów na wschodzie. Litwa, Białoruś, Ukraina, Rosja są terenami naszej możliwej inicjatywy zarówno handlowej, jak i naukowo-kulturalnej. Kraje te postrzegają Polskę, tak jak my widzimy Francję, czy Niemcy. Stanowimy dla nich odniesienie. I tę pozycję za wszelką cenę należało by utrzymać. Dziś jesteśmy w stanie dokonać ekspansji naukowej i kulturowej. W przyszłości pójdzie za nimi ekonomiczna.

Czy w pańskiej wizji Polski godło, hymn i stolica są takie same jak dotychczas ?

Nie widzę żadnych powodów, żeby je zmieniać.

Ze Zbigniewem Religą rozmawiał Jan Stanisław Frelek.

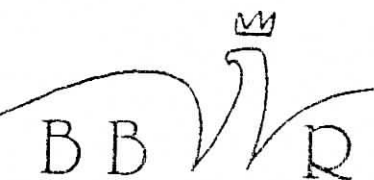
Jan Stanisław Frelek

4.5.94

fax: PAI-PRESS: 13-49-24

Pan prof. Religa w pełni akceptuje treść tekstu i zgadza się na jego publikację.

Bogusław Koc
Asystent Przewodniczącego

Warszawa, 08.06.94 r.

Archiwum Partii Politycznych

nr inw. _____

OŚWIADCZENIE

Kategorycznie nie zgadzam się ani z interpretacją, ani z duchem tekstu zamieszczonego w regionalnym (wielkopolskim) wydaniu "Gazety Wyborczej" z dn. 8 czerwca b.r., nr 131, pt. "Religa obala mit. Koniec BBWR", w którym przytacza się moją wypowiedź dotyczącą funkcjonowania BBWR.

Oświadczam, że zgodnie z ideą mojego wystąpienia na Konferencji BBWR w Krakowie (24 maja b.r.), BBWR dąży do przekształcenia się w nowoczesne ugrupowanie centroprawicowe, jako wypełnienie pustki na polskiej scenie politycznej.

Sprawa przekształcenia się Stowarzyszenia BBWR będzie szeroko dyskutowana przez członków Stowarzyszenia i tych wszystkich, którzy chcieliby uczestniczyć w politycznym określeniu się BBWR-u.

Zbigniew Religa

Przewodniczący

Warszawa, 28.06.94 r.

**Oświadczenie Członków Założycieli i Przewodniczących
Zarządów Wojewódzkich Stowarzyszenia Bezpartyjnego Bloku
Wspierania Reform**

Archiwum Partii Politycznych

nr inw.

Członkowie – Założyciele Stowarzyszenia BBWR i Przewodniczący Zarządów Wojewódzkich opowiadają się za konsekwentnym przekształceniem Bloku w nowoczesną formację polityczną o jasnym obliczu ideowym. Doświadczenia związane z wyborami samorządowymi oraz dotychczasowe kontakty z innymi ugrupowaniami potwierdzają przekonanie, że BBWR może istnieć samodzielnie na Polskiej scenie politycznej, zachowując swoją tożsamość.

BBWR stanie się centrową formacją polityczną skłoną do współpracy z partiami umiarkowanej prawicy. Stawiając na kultywowanie tradycyjnych wartości w życiu prywatnym i publicznym, odwołując się do tysiącletniej historii chrześcijańskiego narodu, możemy na tym fundamencie tworzyć formację polityczną, zdolną do mądrych i niezbędnych kompromisów, realizujących śmiało reformy gospodarcze i polityczne. Podstawą tych reform musi być prawo i prawne gwarancje własności.

Opowiadamy się za przeprowadzeniem w ramach Bloku poważnej, szerokiej dyskusji programowej, pozwalającej na nowo dookreślić charakter BBWR, przy zachowaniu zasad, które były podstawą naszego programu wyborczego w 1993 roku.

Zasady te zostały potwierdzone i rozszerzone na I Ogólnopolskiej Konferencji Programowej w Krakowie.

Warszawa, 6.07.94r.

KOMUNIKAT

Zarząd Główny Bezpartyjnego Bloku Wspierania Reform na posiedzeniu w dniu 6.07.94. dokonał oceny wyborów samorządowych '94 w wyniku, której przyjął następujące oświadczenie:

Z zadowoleniem stwierdzamy, że wybory samorządowe '94 potwierdziły wzrost poparcia dla naszej formacji, zapewniając tym samym naszym przedstawicielom miejsca we władzach wszystkich szczebli. Odczuwając radość z tego faktu pragniemy złożyć podziękowanie wszystkim tym, którzy w jakikolwiek sposób uczestniczyli w kampanii i wyborach dając nam zaufaniem.

Pragniemy przypomnieć, że w przeważającej większości komitety wyborcze głosiły hasła porozumienia, budowy i współpracy.

W związku z powyższym apelujemy do Radnych w całym kraju:

- nie prowadźcie wojny politycznej
- zachowajcie rozsądek i pragmatyzm
- twórzcie sojusze i porozumienia programowe
- pamiętajcie o służebnej roli wobec lokalnych społeczności a nie partii

Wygrać musi obywatel i idea samorządności!

Przewodniczący Zarządu Głównego

Bezpartyjnego Bloku Wspierania Reform

Zbigniew Religa

Uchwała Zarządu Wojewódzkiego BBWR w Krakowie

Szczególne związki, łączące BBWR z tradycjami politycznymi II Rzeczypospolitej, a także świadome nawiązywanie przez naszą formację do najważniejszych i najwartościowszych narodowych doświadczeń, skłaniają nas do zaproponowania, aby I Ogólnopolski Zjazd BBWR odbył się w dniach od 10 do 12 listopada w Warszawie.

Możemy w ten sposób jasno zadeklarować nasze przywiązanie do tradycji i podkreślić znaczenie takich wartości jak wolność, godność i praworządność, a równocześnie wyraźnie wskazać na potrzebę myślenia o przyszłości w kategoriach propaństwowych, właściwego naszym poprzednikom z lat walki o niepodległość i budowy podstaw odrodzonej Rzeczypospolitej.

Archiwum Partii Politycznych

nr inw. 1994

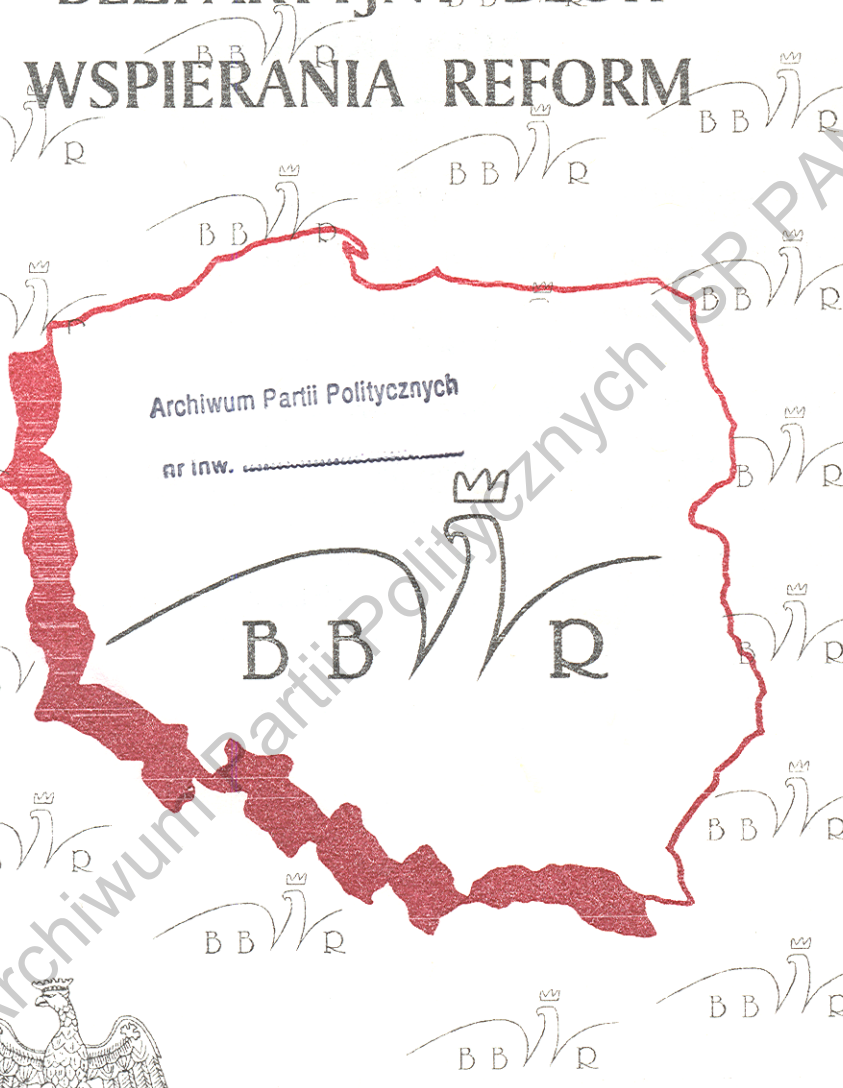
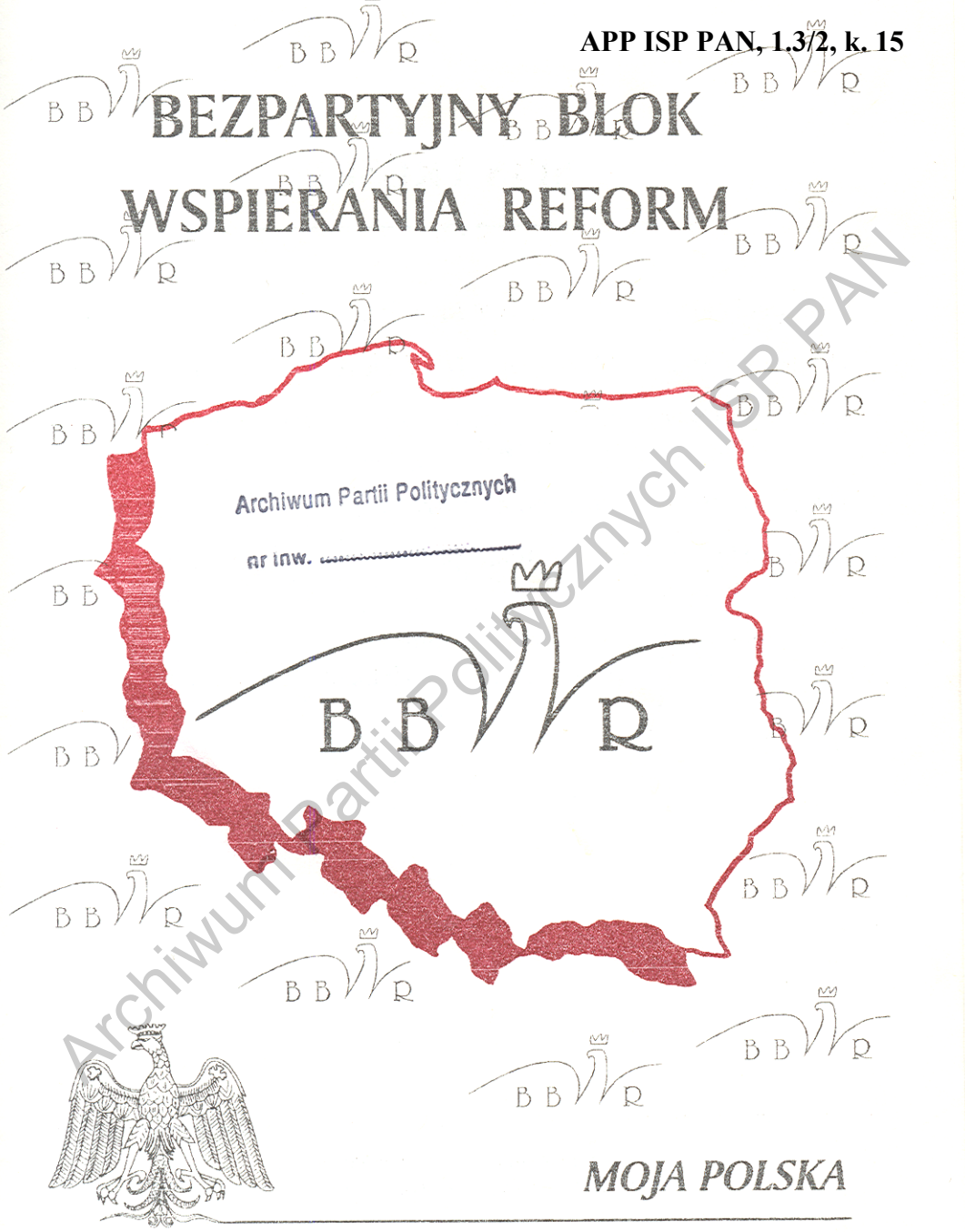
Prezes Oddziału

Wojewódzkiego Stowarzyszenia

BBWR w Krakowie

Leszek Zieliński

BEZPARTYJNY BŁOK WSPIERANIA REFORM

Archiwum Partii Politycznych

nr inw.

B B R

MOJA POLSKA

SPIS TREŚCI

Deklaracja ideowa – MOJA POLSKA	str. 3
Projekt Programu – PLAN GŁÓWNY DLA POLSKI	str. 7
Uchwały I Ogólnopolskiego Walnego Zjazdu Delegatów Stowarzyszenia BBWR	str. 17
Dezyderat pod adresem nowego Zarządu Głównego	str. 23
Władze Stowarzyszenia wybrane podczas I Ogólnopolskiego Walnego Zjazdu Delegatów	str. 24
Zakres obowiązków i podział kompetencji pomiędzy poszczególnymi Członkami Zarządu	str. 26

Przygotowanie, opracowanie, druk:
Biuro Organizacyjne Sekretarza Generalnego

DEKLARACJA IDEOWA

przyjęta na I Walnym Zjeździe
Delegatów Stowarzyszenia BBWR

MOJA POLSKA

Polska i Polacy stają w końcu obecnego stulecia przed niezwykłą szansą zbudowania silnego państwa, sprawnej demokracji obywatelskiej, opartej o poszanowanie prawa gospodarki wolnorynkowej. Tylko od nas zależy czy potrafimy tę sposobność właściwie wykorzystać. Nigdy dotąd od chwili utraty niepodległości nie było tak sprzyjających warunków, pozwalających zapewnić naszemu krajowi godne miejsce w świecie. Możemy po raz pierwszy szanując własne tradycje i chroniąc utrwalone wartości kulturowe, uczynić Polskę liczącym się członkiem Europejskiej Wspólnoty Narodów.

BBWR powstał jako przejaw troski obywateli reprezentujących różne warstwy i środowiska, zaniepokojonych marnowaniem kolejnych szans i wynaturzeniami, dotyczącymi wielu dziedzin naszego życia. Był i pozostanie wolnym zrzeszeniem ludzi, którzy nie mogli w pełni zaufać istniejącym partiom czy ugrupowaniom politycznym. Jest także formacją skupiającą osoby, dla których poszanowanie tradycyjnych wartości narodowych i religijnych, ochrona godności osoby ludzkiej, utrwalenie wolności politycznych oraz ekonomicznych a także poszanowanie dobrze stanowionego prawa stanowi nadrzędny cel działania na forum publicznym.

BBWR jako obywatelskie stowarzyszenie polityczne, traktuje działalność polityczną jako rozumne czynienie dobra, a państwo i jego organy uznaje za narzędzia, ułatwiające spełnianie słusznych oczekiwań społecznych.

Rolą państwa jest wspomaganie obywateli i ułatwianie im zaspokajania własnych potrzeb. Jego instytucje powinny mieć ograniczony wpływ na warunki życia obywateli, chroniąc przede wszystkim ich wolność, własność i bezpieczeństwo. Doświadczenia innych państw europejskich wskazują, że państwo pełnić musi także wiele funkcji pomocniczych, wspierając najstarszych i racjonalnie interweniując wszędzie tam, gdzie instytucje prywatne nie potrafią spełnić uzasadnionych oczekiwań społecznych. Nie oznacza to jednak, że katalog praw obywatelskich gwarantowanych konstytucyjnie musi zawierać pełną listę praw socjalnych. BBWR opowiada się za takim konstruowaniem systemu praw obywatelskich, aby państwo dysponujące ograniczonymi z natury środkami mogło spełniać swoje obowiązki wobec obywateli.

Przyjmując europejskie standardy, musimy w naszych wewnętrznych rozstrzygnięciach konstytucyjnych pamiętać o własnej tradycji i tysiącletnim wkładzie kultury chrześcijańskiej w tworzenie tożsamości narodu. BBWR opowiada się za wpisaniem do polskiej konstytucji zasady poszanowania i ochrony życia od chwili poczęcia, włączając w to także ostateczne zniesienie kary śmierci.

Budując własny katalog praw obywatelskich, będziemy wykorzystywać doświadczenia innych krajów naszego kontynentu. BBWR deklaruje poparcie dla rozstrzygnięć konstytucyjnych, które pozwolą sformułować zapisy nowej konstytucji w taki sposób, aby obywatele mogli skutecznie dochodzić na drodze sądowej swoich racji, w przypadku naruszania ich praw.

BBWR opowiada się za tworzeniem podstaw sprawnej demokracji obywatelskiej, gwarantującej szeroki udział obywateli w sprawowaniu władzy. Dążąc do zachowania równowagi władz, a równocześnie jasnego określenia odpowiedzialności osób i organizacji wypełniających funkcje publiczne, uważamy za konieczne wprowadzenie w Polsce instytucji systemu prezydencko-parlamentarnego, realizującego w ten sposób zasady nowoczesnej demokracji przedstawicielskiej. Będzie to gwarancja sprawnego działania silnego lecz ograniczonego państwa oraz stabilizacji politycznej.

Fundamentem mocnego państwa a równocześnie gwarancją poszanowania wolności obywatelskich jest tworzenie a także sumienne przestrzeganie prawa. Porządkowanie systemu prawnego i zapewnienie zdecydowanej egzekucji uważamy za jedno z najważniejszych zadań stojących przed osobami pełniącymi funkcje publiczne. Należy zmienić dotychczasową praktykę życia politycznego, opartą w dużej mierze na lekceważeniu elementarnych zasad moralnych. Budowa nowoczesnej demokracji wymaga odpowiedzialności oraz poszanowania prawa przez polityków, oczekujących od obywateli uznania autorytetu tradycyjnych i sprawdzonych instytucji: partii, stowarzyszeń, parlamentu, rządu i prezydenta.

Naród

Polska zawdzięcza swoje przetrwanie kulturze, poszanowaniu wartości religijnych i narodowych i uporczywej walce o swoją tożsamość. Nie wolno zapominać o tych doświadczeniach. BBWR deklaruje pełne i aktywne poparcie działań na rzecz włączenia naszego kraju do Wspólnot Europejskich. Uważamy równocześnie, że u

progu trzeciego ćlecia musimy tworzyć na naszym kontynencie wolny związek narodów szanujący swoje odmienności. Chcemy aby Polska jak najszybciej stała się pełnoprawnym członkiem europejskich struktur politycznych i militarnych, które powinny jednak zagwarantować każdemu z narodów prawo do utrwalania tożsamości.

W obliczu ciągle niestabilnej sytuacji w bezpośrednim otoczeniu naszego kraju, uważamy za sprawę szczególnej wagi reformę sił zbrojnych oraz zapewnienie im właściwej sprawności. Polska armia powinna stać się strukturą o wyłącznie obronnym charakterze, gwarantującą niezbędne minimum bezpieczeństwa w przypadku jakichkolwiek zagrożeń naszej suwerenności.

Rodzina

Fundamentalne znaczenie dla życia narodu i państwa ma rodzina, której należy się szczególna troska ze strony władz państwowych i samorządowych. W Rzeczypospolitej winien istnieć prymat rodziny, przez co całe życie gospodarcze i społeczne winno być skierowane ku rodzinie. Należy zatem wspierać różne formy gospodarki rodzinnej, zapewniając stabilność reguł gospodarowania i dziedziczenia własności.

Tworzenie warunków do rozwoju osobowego młodego pokolenia w zakresie moralnym, zawodowym i fizycznym stanowić winno jedno z podstawowych zadań państwa. Przygotowanie do życia społecznego młodego, świadomego i zdrowego Polaka, świadomego swych obowiązków, a także praw, jakie posiada w ojczyźnie — leży w interesie Rzeczypospolitej.

Państwo a samorząd

Silne i sprawne państwo musi być wspierane bezpośrednią aktywnością obywateli a także skutecznym działaniem autentycznego samorządu terytorialnego, gospodarczego i zawodowego. BBWR traktuje te trzy formy samorządności jako najistotniejsze uzupełnienie instytucji państwa.

Zarówno samorząd terytorialny, gospodarczy jak i zawodowy powinien otrzymać szerokie uprawnienia, gwarantowane przez ustawy. BBWR opowiada się za wielostopniowym samorządem terytorialnym, pozostającym pod bezpośrednią kontrolą społeczności lokalnych i działającym na ich rzecz. Uważamy także, że zgodnie z polską tradycją, zasada samorządności powinna zostać wpisana do tekstu nowej konstytucji. Poprzez rozwój skutecznie działającego samorządu można stosunkowo szybko uzyskać widoczną poprawę warunków życia obywateli. Ustawowe poszerzenie i utrwalanie pozycji samorządu nakłada na osoby pełniące w nim funkcje szczególne obowiązki. Uznanie samorządności za jedną z fundamentalnych zasad organizacji życia społecznego wymaga od instytucji samorządowych skrupulatnego przestrzegania prawa i specjalnej troski o interesy obywateli.

Prawo i gospodarka

Wolność gospodarcza nie może oznaczać samowoli i przyzwolenia na bezkarne łamanie prawa, elementarnych zasad uczciwości i rzetelności w imię szybkiego pomnażania zysku. BBWR opowiada się za systematycznym budowaniem stabilnych

27

struktur gospodarczych opartych na inicjatywie, pracowitości i zapobiegliwości obywateli. Uznając za kwestię zasadniczą poszanowanie wolności gospodarczej i ograniczanie interwencjonizmu państwowego, widzimy pilną potrzebę tworzenia dobrego, stabilnego prawa gospodarczego. Będzie ono chronić interesy osób rzetelnie prowadzących działalność gospodarczą, gwarantując im dużą swobodę i systematyczne zmniejszanie obciążeń podatkowych. Równocześnie opowiadamy się za zdecydowanym ograniczeniem wynaturzeń w życiu gospodarczym poprzez surowe egzekwowanie dobrze stanowionego prawa. Gospodarkę należy rozwijać w taki sposób, aby wyroby uzyskiwały wysoką jakość, a zasoby naturalne i przyrodnicze były chronione w maksymalny sposób. W takich działaniach wyrażać się będzie idea zrównoważonego rozwoju czyli ekorozwoju. Rolą państwa jest ochrona tworzącej się obecnie klasy średniej i eliminowanie z życia gospodarczego osób i zjawisk godzących w fundamentalne zasady uczciwego obrotu gospodarczego.

BBWR opowiada się za przyznaniem każdemu obywatelowi prawa do udziału we własności ogólnonarodowej. Doświadczenia ostatnich lat wskazują, że konieczne jest stałe korygowanie zasad prywatyzacji i zdecydowane ograniczanie zjawisk patologicznych. Prywatyzacja musi być szansą dla każdego Polaka, gotowego swoją pracą i inicjatywą pomnażać uzyskaną na tej drodze część majątku. Należy wszelkimi dostępnymi środkami powstrzymać falę wynaturzeń związanych z prywatyzacją i nie dopuścić do tworzenia się oligarchii gospodarczej, zdobywającej wielkie fortuny w sposób sprzeczny nie tylko z zasadami prawa, lecz także niezgodnie z podstawowymi normami moralnymi.

BBWR uznając potrzebę zachowania, jak najszerszej swobody w prowadzeniu działalności gospodarczej uważa, że skala zmian, których musimy dokonać nakazuje stworzenie jasnej wizji przebudowy gospodarki. Powinna ona być realna i zrozumiała dla przeciętnego Polaka. „Plan Główny dla Polski” musi zawierać jasne zasady rozwoju gospodarczego a także metody pozwalające pokonywać wieloletnie zapóźnienie naszego kraju.

Szanując zasadę powszechnej wolności ekonomicznej chcemy przedstawić obywatelom wizję przebudowy polskiego przemysłu i rolnictwa, w której państwo weźmie na siebie obowiązek koordynowania i regulowania działań różnych podmiotów.

Rolą Stowarzyszenia będzie wskazywanie sposobów reformowania państwa i gospodarki, pozwalających ograniczać rozmiary nieuchronnych konfliktów. Polegając na ludziach wywodzących się z różnych środowisk BBWR pragnie wspierać współdziałanie powstających grup interesów i poszukiwać korzystnych kompromisów. Równocześnie stawiając na budowę nowoczesnej, szerokiej klasy średniej będziemy promować rozstrzygnięcia polityczne, gwarantujące prawo do życia, bezpieczeństwa osobistego, prawo do wolności i własności, prawo do dziedziczenia oraz swobodnego udziału w życiu publicznym.

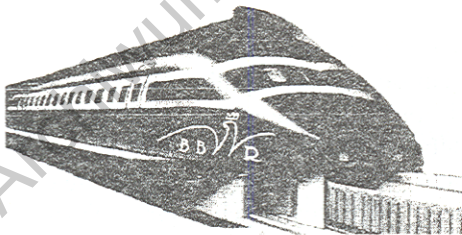
Poprzez swoje działanie Stowarzyszenie będzie tworzyć swoim członkom i sympatykom szansę do swobodnego wyrażania opinii w sprawach najważniejszych dla kraju. Aktywność polityczna stowarzyszenia zmierzać będzie do budowania trwałej, skutecznej demokracji, gwarantującej obywatelom bezpieczeństwo i poszanowanie ich praw.

PLAN GŁÓWNY DLA POLSKI

PROJEKT PROGRAMU

BEZPARTYJNEGO BLOKU WSPIERANIA REFORM

ZAPREZENTOWANY PODCZAS I OGÓLNOPOLSKIEGO
WALNEGO ZJAZDU DELEGATÓW BBWR

PLAN GŁÓWNY DLA POLSKI

235

Już ponad rok rozwija się Bezpartyjny Blok Wspierania Reform. Od pewnej doraźności, pośpiechu w działaniu i żywiołowego tworzenia się naszego ruchu przyszedł czas na przyjęcie i rozbudowanie bardziej trwałych podstaw programowych i zasad jego działania. Od pierwotnej formy Bloku, w skład którego weszli ludzie związani ze sferą pracodawców i pracobiorców oraz sferą rolniczą i grupą samorządową, których interesy były wyartykułowane w naszym programie wyborczym a następnie prezentowane w parlamencie, nadszedł czas aby nasze ponad roczne doświadczenie zawrzeć w nowym, przepracowanym programie BBWR.

W nowym programie należy zerwać z oddzielnymi, oderwanymi od siebie fragmentami rzeczywistości gospodarczej, społecznej czy politycznej. Zmiany i reformy muszą być oparte na kilku podstawowych filarach: działaniach dla człowieka, jako jednostki i rodziny, coraz bardziej pełnego poczucia wolności wyboru przez ludzi opartego o zerwanie z obowiązującym dotychczas układem centralistycznym w naszym kraju, w celu doprowadzenia do pełnej decentralizacji struktur zarządzania państwem, wprowadzenia odpowiedzialności osobistej za sprawowaną władzę oraz zbudowanie państwa prawa.

Oparciem dla nas jest poczucie ciągłości historycznej naszego narodu w tradycji chrześcijańskiej. Za podstawę naszych działań przyjmujemy pracę organiczną dla dobra narodu i państwa. Stąd wzorcem dla nas jest trud pracy naszych ojców z okresu zaborów, kiedy bez niepodległości potrafili oni skutecznie chronić naszą tożsamość narodową i rozwijać gospodarczą pomyślność. W warunkach pełnej niepodległości mamy znacznie więcej możliwości pracy dla dobra całego społeczeństwa. Odwołaniem dla nas są wzorce II Rzeczypospolitej, kiedy w trudnych warunkach potrafiliśmy na miarę owych czasów skutecznie zbliżyć się do coraz pomyślniejszego stanu gospodarczego. Przykładem dla nas są takie postaci jak premier Władysław Grabski czy Eugeniusz Kwiatkowski. Wypracowywane przez nich reformy ekonomiczne dostosowane do warunków polskich dały duże efekty. Wzorce te sami wypracowaliśmy i należy do nich sięgać po dostosowaniu ich do aktualnych potrzeb i wymagań.

W programie naszym chcemy oprzeć się na solidaryzmie grup, warstw, poczucia wspólnoty w budowie pomyślności Rzeczypospolitej. Jesteśmy przeciwni wszelkim formom nienawiści i opierania budowy na podziałach. Zasadą jest solidarność ludzka, a więc potrzeba także ustępstw, kompromisów i kojarzenia różnych częstokroć interesów. W państwie prawa w oparciu o powszechnie akceptowane zasady, podział wypracowanych dóbr zapewni ludziom stabilność społeczną i ekonomiczną.

Plan Główny dla Polski w przeciwieństwie do koalicyjnej Strategii dla Polski oparty jest o wybór pewnego kierunku reform i ich jednoczesne wdra-

żanie na wszystkich polach: politycznym, ekonomicznym i społecznym. Najszym zdaniem nie można pakietu reform traktować osobno np. płac sfery budżetowej, reformy emerytalnej, czy służby zdrowia, lecz we wzajemnym powiązaniu, tj. ustroju państwa, zmian gospodarczych i przekształceń w sferze społecznej. Plan nasz jest zarysem, pewnym sposobem rozumowania i wymaga dyskusji i uzupełnień. Zjazd powinien skierować projekt programu do dyskusji wśród rzeszy naszych członków a następnie po poprawkach i uzupełnieniach przyjąć wiosną 1995 r. na specjalnym Zjeździe Programowym.

Ustrój państwa

1. Potwierdzamy naszą wolę, aby w nowej Konstytucji został przyjęty system prezydencko-parlamentarny jako system osobistej odpowiedzialności za sprawowaną władzę. Nad prezydentem jest Naród, Konstytucja i wybrany parlament. Prezydent wybrany w powszechnych wyborach odpowiada za całość władzy wykonawczej, współpracuje z parlamentem. Obecny system jest już właściwie systemem parlamentarno-gabinetowym, w którym na podstawie Małej Konstytucji źle skonstruowano nie tylko odpowiedzialność oraz współdziałanie prezydenta i gabinetu, ale również współpracę z parlamentem. Wyeksponowane prawo weta powoduje liczne konflikty zwane wojną na górze. Jednocześnie niespójna Konstytucja obniża ogromnie autorytet władzy. W systemie prezydencko-parlamentarnym zostanie jasno skonstruowana odpowiedzialność osobista przede wszystkim w obrębie władzy wykonawczej. Jednocześnie przejrzysty układ współpracy z parlamentem (np. koncyliacyjne starania prezydenta o zatwierdzenie corocznego budżetu państwa) zapewnią dużą stabilność i autorytet władzy. Istotą nowej Konstytucji musi być zapewnienie sprawności działania władzy wykonawczej oraz skutecznej kontroli parlamentu nad jej poczynaniami.
2. Istotnym elementem odpowiedzialności osobistej jest ukształtowanie w duchu systemu prezydencko-parlamentarnego innych szczebli administracji publicznej poprzez wyłanianie w wyborach powszechnych prezydentów i burmistrzów miast, wójtów gmin oraz wyborów wojewody i starostów powiatów przez sejmiki wojewódzkie i powiatowe. Zwiększenie zakresu władzy ale zarazem odpowiedzialności będą istotnym czynnikiem budowy sprawnej i mądrej administracji kontrolowanej przez organy przedstawicielskie.
3. Należy doprowadzić do równowagi i stabilizacji w państwie poprzez wzmocnienie administracji samorządowej o szczebel powiatowy, który nie może pełnić funkcji kontrolnej nad Gminą, lecz powinien mieć inne, konkretne kompetencje, które przedstawi nasz Klub Parlamentarny w czasie debaty w Sejmie i podczas pracy w Komisji. Istotą tego programu jest przesunięcie dalszej puli środków budżetowych do decyzji gremiów wybranych przez społeczność lokalne. Jest to również istotne wzmocnienie demokracji poprzez przekazywanie kompetencji i decyzji do władz lokalnych. Reforma powiatowa musi być powołana z kolei reformę województw w kierunku ich komasacji i uzy-

skiwania nowych kompetencji od władz centralnych. Należy zerwać z jednej strony partykularyzmami małych i słabych obecnie województw, ale oczekujemy jednocześnie od władz politycznych i partii większej determinacji dla zakończenia procesu kształtowania się nowego ustroju oraz nowego układu terytorialnego Polski. Parlament powinien także możliwie szybko zdecydować, czy duże województwa uzyskają kompetencje regionów, czy też pozostaną wyłącznie województwami z administracją rządową kontrolowaną przez sejmiki.

4. Stabilność układu politycznego w naszym państwie między władzą samorządową i rządową zapewni Senat, który powinien przyjąć także kompetencje izby samorządowej wyłanianej w dużej części przez samorządy terytorialne, gospodarcze i zawodowe. W przypadkach konfliktu politycznego między samorządami a administracją rządową czynnikiem pośredniczącym w rozwiązaniu sporu stanie się Urząd Prezydenta. Działania podjęte w tym kierunku powinny zapewnić faktyczny rozdział administracji rządowej od samorządowej.

Gospodarka

1. Reformy ustrojowe wpłyną na większą stabilizację polityki ekonomicznej poprzez nowe ukształtowanie odpowiedzialności władzy wykonawczej. Dla sprawniejszego zarządzania ekonomiką państwa konieczne jest wcielenie w życie naszego postulatu wyborczego – scalenie licznych ministerstw gospodarczych w jedno ministerstwo gospodarki, które będzie odpowiedzialne za przygotowanie i koordynację polityki ekonomicznej państwa. Oczekujemy także powołania wreszcie instytucji Skarbu Państwa. Wymienione instytucje będą niezależne od Ministerstwa Finansów, które wykazuje naturalną tendencję do oceny gospodarki poprzez pryzmat bieżących potrzeb budżetu. W ramach przyszłego ministerstwa gospodarki dostrzegamy potrzebę wypracowania planów gospodarczych: czteroletniego i piętnastoletniego w oparciu o wzorce wypracowane w latach trzydziestych przez wicepremiera Eugeniusza Kwiatkowskiego, dostosowane oczywiście do aktualnych uwarunkowań i wiedzy o gospodarce.
2. Polska potrzebuje stabilnej polityki gospodarczej. Opowiadamy się za przyjęciem zasad wypracowanych przez Radę prezydencką d/s gospodarczych w postaci Karty Zasad Gospodarczych. Szczególnie podkreślamy prawo własności prywatnej jako naczelną zasadę wpisaną do Konstytucji. Dla ukształtowania stabilności konieczne jest podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie polityki podatkowej. Naczelną zasadą tej ustawy będzie punkt o konieczności uzyskania zgody 2/3 Sejmu na ustanowienie nowych podatków. Ustawa ta uniemożliwi większości rządowej do dowolnego manipulowania przy podatkach, jak to ma miejsce obecnie. Opozycja natomiast będzie odpowiedzialnie szermowała obietnicami ekonomicznymi, mając na względzie potrzebę uzyskania tak ważnej większości w Sejmie. Będzie to zarazem uderzenie w demagogiczne obietnice charakterystyczne dla kampanii wyborczych. Polityka

podatkowa i zmierzać do stopniowego obniżenia procentu podatków. Dotychczasowy przedział podatku dochodowego jest nie do utrzymania. Powoduje rozrost szarej strefy co jest naturalnym i udowodnionym już procesem, od chwili kiedy podatki przekraczają granicę 25%. Rząd polski wybrał najgorszy wariant: wysokie podatki i niewielkie ulgi. Stan aktualny jest bliski katastrofy finansowej. Należy w możliwie szybkim czasie rozszerzyć system ulg podatkowych lub obniżyć podatki. System ulg podatkowych jest niezłym innym jak pozabudżetowym finansowaniem różnych działów naszego życia publicznego. Należy zerwać z dotychczasowym systemem przechodzenia ogromnych środków (w połączeniu z ich marnotrawieniem) przez budżet centralny i dzielenie z tej wyżyny finansów państwowych. System ten sprzyja także korupcji i wszelkim, niebezpiecznym dla normalnego funkcjonowania państwa układom. Klub Parlamentarny BBWR niejednokrotnie zwracał w Sejmie uwagę na wadliwy sposób konstruowania budżetu naszego państwa.

3. Doświadczenie ostatnich lat uczy, jak pilne jest ukształtowanie odpowiednich stosunków własności. Opowiadamy się przeciw nadmiernej własności państwowej i interwencjonizmowi państwowemu. Konieczne jest opracowanie bilansu tej własności i zdecydowanie o jej przyszłych losach, tzn. co pozostanie w gestii państwa (Skarbu Państwa) i jego polityki gospodarczej, a co powinno przejść w konkretne ręce przede wszystkim prywatne. Możliwość rozwoju ekonomicznego widzimy przede wszystkim poprzez ekspansję przedsiębiorczości prywatnej.
4. W strukturze gospodarki państwowej w obecnej sytuacji oczekujemy, że zapowiadana restrukturyzacja przedsiębiorstw będzie przebiegać w trzech równoległych płaszczyznach: podmiotowym – czyli zmiany w zakresie własności i kapitału, przedmiotowym – czyli zmiana branż i wyrobów oraz jakościowym – czyli zmiana technologii, zarządzania i organizacji pracy. W polityce Rządu przekształcenia te są bardzo słabo zarysowane i wynika, że chodzi tu bardziej o zmiany formalne niż merytoryczne. Dlatego tak pilne jest określenie jaki zostanie przyjęty kierunek zmian: ku prywatyzacji, czy polityce opartej na interwencjonizmie państwowym. BBWR opowiada się za prywatyzacją kolejnych przedsiębiorstw i gałęzi przemysłu, ale też widzimy konieczność interwencji państwa w wybranych gałęziach przemysłu strategicznego, co w przyszłości nie wyklucza jego prywatyzacji i dokapitalizowania.
5. Najważniejszym elementem polityki gospodarczej państwa jest pełne podjęcie polityki prywatyzacji. W pierwszym względzie należy doprowadzić do uchwalenia ustawy reprivatyzacyjnej, która pozwoli na wyrównanie chociaż w części krzywd właścicieli, którzy zostali wydziedziczni z własności przez państwo komunistyczne. Opowiadamy się za przyjęciem kompromisu wypracowanego już wcześniej przez przedstawicieli Rządu i poszkodowanych właścicieli.

Podjęcie pełnej prywatyzacji ma kluczowe znaczenie dla przyszłości naszego państwa. wszystkie badania opinii publicznej wskazują na sprzeciw społeczeństwa wobec dotychczasowych metod prywatyzacji. Już rządy „solidarności-

we” zerwały z obietnicą powszechnego uwłaszczenia, co r. oznaczało przydziału majątku narodowego za darmo. Przyjęto prywatyzację kapitałową, która dotyczy nikłego procentu społeczeństwa, w najlepszym przypadku powyżej 5%. Sprzeczne z ekonomią zasady przydziału akcji za darmo lub po obniżonej wartości, co dzieje się do dnia dzisiejszego (przykład prywatyzacji Warty), spowodowało określone skutki ekonomiczne widoczne gołym okiem m.in. na giełdzie papierów wartościowych. Przechodzenie majątku narodowego w ręce kapitału zagranicznego spowodowało ostry opór w społeczeństwie. Należy zmienić dotychczasowe metody prywatyzacji. Pewnym postępowaniem są Narodowe Fundusze Inwestycyjne pod fałszywą nazwą powszechnej prywatyzacji, która dotyczy tylko kilku procent majątku narodowego. Sprawa Funduszy wywołała również opór z powodu obaw o zawłaszczenie tego majątku poprzez rady nadzorcze i kierowanie NFI przez kapitał zagraniczny. Potrzebna jest zatem powszechna prywatyzacja, której pewne pozytywne wzorce dostarcza polityka prywatyzacji np. w Czechach. Ludzie biorący udział w prywatyzacji muszą czuć się podmiotem, a nie przedmiotem polityki gospodarczej państwa. Muszą chcieć uczestniczyć w grze ekonomicznej. Dotychczasowa prywatyzacja kapitałowa nie daje tych szans. Przyszłość, w naszej sytuacji politycznej i ekonomicznej ma powszechna prywatyzacja oraz akcjonariat pracowniczy i spółki pracownicze. To jest ogromna szansa dla rozruszania naszej gospodarki poprzez uaktywnienie przedsiębiorczości ludzi.

6. Podnosimy jeszcze raz sprawę Imiennego Kredytowego Bonu Inwestycyjnego, który na użytek kampanii wyborczej określiliśmy nazwą 300 milionów. W trakcie kampanii wyborczej przeciwnicy zwrócili uwagę na określoną sumę, a nie na problem. Proponujemy skupić się obecnie na rozwiązaniu, które przedstawiliśmy a nie na kolejnych inwektywach i pomijaniu zasadniczego problemu jakim jest powszechne uwłaszczenie ludzi. Podtrzymujemy zasady wskazane w naszym programie wyborczym, ale bez wysokości, do jakiej kredyt ten może być udzielony. Bon ten uprawniać będzie do nabycia określonej części mienia państwowego i komunalnego w obrocie bezgotówkowym. W przeciwieństwie do programu prezydenta Lecha Wałęsy opowiadamy się za możliwością zakupu określonej części majątku, którego spłata będzie wynosić okres dwudziestu lat w kwartalnych ratach, począwszy od daty zawarcia umowy. Zasady powszechnej prywatyzacji w oparciu o Imienny Kredytowy Bon Inwestycyjny stanowią załącznik do projektu programu. Poddajemy ten projekt pod powszechną dyskusję i ocenę opinii publicznej. Stwierdzamy, że ta kluczowa dla naszej przyszłości sprawa musi znaleźć ostateczne rozwiązanie w postaci naszej poprawionej wersji, lub innej lepszej wersji. Klub Parlamentarny BBWR jest przygotowany do wniesienia odpowiedniej ustawy pod obrady Sejmu.
7. Odrębnie należy potraktować sferę rolnictwa, która wymaga głębszej restrukturyzacji w dłuższym procesie ewolucyjnych zmian. Przede wszystkim priorytet powinny uzyskać gospodarstwa rodzinne. Dla ich wzmocnienia i

rozbudowy i areale uprawianej ziemi wykorzystać należy Imienny Kredytywy Bon Inwestycyjny. Wąski aktualnie strumień pieniądza kredytowego trzeba skierować ku gospodarstwom rodzinnym, które specjaliści od rolnictwa kwalifikują jako przyszłościowe. System dopłat należy skierować ku produktom rolnym, które kierowane są na eksport (rynków wschodnie). Inaczej nie wytrzymamy konkurencji krajów zachodnich, w których system dopłat jest czynnikiem stabilizującym wysoką produkcję rolną. Przyszłość przed sobą ma sfera usług na wsi i tam należy kierować kredyty, aby mogła ona wchłonąć siłę roboczą napływającą powoli z upadłych gospodarstw rolniczych i PGR. Likwidacja nadmiernego łańcucha pośredników, poprzez wsparcie organizowanego na nowo skupu pozwoli na lepszy i bardziej opłacalny obrót towarami rolniczymi. Duża rola w tej dziedzinie może przypaść władzom gminnym i powiatowym. Podobnie skierowanie silniejszego strumienia pieniędzy w inwestycje ekologiczne dla rolnictwa pomoże rozwiązywać problemy zanieczyszczenia na wsi oraz podniesienia jej poziomu życia.

Edukacja i nauka

1. Całkowicie zaniedbany i niedoinwestowany jest ten jeden z podstawowych dla naszej przyszłości działów, od którego w dużym stopniu zależy gospodarka narodowa. Głównym bieżącym zagadnieniem jest zapewnienie przyzwoitego poziomu płac. W sytuacji ciągłej deprecjacji oświaty i nauki, w okresie najbliższych trzech lat musi zaistnieć powiązanie płac tej sfery budżetowej z płacami w przemyśle. Później to przestarzałe powiązanie należy zastąpić właściwą indeksacją płac przewyższającą płace w przemyśle. Sfera oświaty i nauki jest bardzo opłacalna w inwestowaniu i zwraca się w o wiele krótszym czasie niż inwestycje w przemyśle.
2. Edukacja wymaga nie tylko doinwestowania ale również reform. W nowoczesnej komunikacji społecznej stawiane są zupełnie inne wymagania od edukacji narodowej. Zbyt słabo nadąża ona za rewolucją, która dokonała się w naszym kraju. Potrzebne jest dostosowanie oświaty do wymogów współczesności, co wymaga także odpowiednich zmian w Karcie Nauczyciela. Szkoły podstawowe i średnie muszą opierać się na współpracy triady: uczniowie – nauczyciele – rodzice. Istnieje konieczność powoływania rad szkół skład których wchodziłoby także przedstawiciele władz oświatowych, gminnych, powiatowych i donatorów łączących na szkolnictwo. Należy wzmocnić pozycję dyrektora szkoły odpowiedzialnego przed radą szkoły. Edukacja wraz ze zmianami w gospodarce musi uzyskać czołowy priorytet, ponieważ od niej zależy nasza przyszłość i nasz rozwój cywilizacyjny.
3. Podobnie trzeba wzmocnić szkolnictwo wyższe i naukę traktowane jako jednorodna całość. Tutaj inwestycje zwrócą się najszybciej. Należy jeszcze w tym roku, sięgając do najgłębszych rezerw budżetowych przede wszystkim podnieść płace w tej sferze, ponieważ jest to punkt wyjścia do poprawy sytuacji. Trzeba wprowadzić cały system ulg w preferowaniu badań naukowych, a także zapewnić odpowiednie zwolnienia z ceł obrotu naukowego z zagranicą.

245

Rząd, biorąc za przykład naukę powinien podjąć politykę ^{erzającą}erzającą do zapewnienia systemu finansowania poza budżetem centralnym. Myślimy tutaj przede wszystkim o powiązaniu szkół wyższych z regionami i miastami, w których one funkcjonują. Zwiększenie dofinansowania „oddolnego” oraz zapewnienie większego dopływu środków centralnych do budżetów instytucji naukowych pozwoli na bardziej racjonalne wydawanie pieniędzy. Na bieżąco Rząd powinien okazywać więcej zaufania dla postulatów Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, Kolegium Rektorów Szkół Wyższych i innych gremiów naukowych, które zaproponowały odpowiednie zmiany w funkcjonowaniu budżetu szkolnictwa wyższego.

Ostatnią, ale równie ważną sprawą jest wprowadzenie kredytowania studiów. Wąski strumień pieniędzy, jakim obecnie dysponujemy, powinien trafić przede wszystkim do tych, w których warto zainwestować. Kredyty na studia powinny pociągnąć za sobą wprowadzenie systemu ulg i zwolnień na zaciągnięte pożyczki dla tych studentów, którzy osiągną świetne wyniki w studium.

Polityka społeczna i zdrowie

1. Polityka społeczna ma być czynnikiem stabilizującym w państwie, a jej głównym zadaniem jest ochranianie słabszych warstw oraz wyrównywanie drastycznych nierówności społecznych.

Trzeba zerwać z dotychczasowymi metodami poszukiwania pieniędzy do budżetu na cele szeroko rozumianej polityki społecznej, poprzez sięganie do zupełnie innych źródeł finansowania, a pieniądze np. ZUS w budżecie państwa przepływają w zupełnie innym kierunku. Kontynuacja tej polityki grozi brakiem pieniędzy w budżecie na renty i emerytury.

2. Opowiadamy się za powoływaniem funduszy emerytalnych. Wzorcem do naśladowania mogą być rozwiązania przyjęte w Polsce w okresie międzywojennym. Należy wypracować podstawową stawkę emerytur i rent, która musi zabezpieczyć państwo, ale równolegle należy wprowadzić formy dodatkowych ubezpieczeń. W związku z tym trzeba całkowicie przepracować dotychczasowe odpisy na ubezpieczenia, aby pracownik mógł sam zadbać o swoją przyszłość, zanim przejdzie na emeryturę. Podobnego przepracowania wymaga system socjalny, aby pracownik uzyskał większy wpływ indywidualny na wydawanie pieniędzy z funduszu socjalnego.

3. Niepokoi nas lawinowy wprost przyrost ludzi w sferze emerytalno-rentowej. Należy dokonać przeglądu ustawodawstwa, które w tym względzie jest zbyt liberalne. poprzez układy, znajomości i koneksje, a także skutek celowej polityki rządów, które chciały zapobiec lawinowemu przyrostowi bezrobocia, nastąpił ogromny przyrost emerytów i rencistów. Jesteśmy zbyt biednym państwem aby kontynuować taką politykę. W niedługim czasie grozi nam przewaga sfery emerytalno-rentowej nad ludźmi w wieku produkcyjnym. Decydującym kryterium przechodzenia na emeryturę powinna być liczba przepracowanych aktywnie lat pracy nie niższa od dwudziestu. Górną granicą powin-

- na być licząc trzydziestu aktywnych lat pracy, która uprawniałaby do przejścia na emeryturę.
4. Reforma służby zdrowia powinna oprzeć się o szczebel komunalny gminny i powiatowy. Państwo ma być tylko gwarantem odpowiednich świadczeń zdrowotnych dla ludności.
 5. Opieka społeczna swoje główne źródła finansowania powinna otrzymać na poziomie gminy. W opiece tej nie powinni decydować wyłącznie urzędnicy, ale wyspecjalizowane instytucje charytatywne, w tym kościelne. Zasadą obowiązującą powinno być udzielanie pomocy społecznej nie tym, którzy mówią, że potrzebują, ale dla tych, którzy tej pomocy potrzebują autentycznie. Tylko przy maksymalnej decentralizacji pomoc trafi do rodzin, które na nią zasługują.
 6. Właściwym odniesieniem pomocy socjalnej i społecznej powinna być rodzina. ku niej należy skierować najszerszy strumień pieniędzy ze świadczeń społecznych.

Polityka zagraniczna

1. W naszych działaniach trzeba skierować przede wszystkim uwagę na współdziałanie z sąsiadami we wszystkich możliwych kombinacjach subregionalnych. Musi nastąpić generalne otwarcie na wschód. Bezpieczeństwo i rozwój Polski zależy nie tylko od powiązania ze strukturami zachodnimi, ale również zależy od układów wschodnich. Granica bezpieczeństwa Polski nie kończy się na Bugu. Rozwój wspólnych instytucji bankowych gospodarczych umożliwi zwiększenie bezpieczeństwa dla naszych działań biznesowych. Zupełnie zaniedbane są powiązania gospodarcze z nowo powstałymi krajami Azji Środkowej (Kazachstan, Turkmenia), które są przecież bardziej wypłacalne niż Rosja. W stosunkach z Rosją nie powinny decydować incydenty rozdmuchane do absurdalnych granic, typu incydent na Dworcu Wschodnim, ale trzeźwa kalkulacja i przemyślana polityka. Brakuje nam takiej koncepcji. Tymczasem ponad Polską tworzy się most powiązań z krajami Europy Wschodniej.

Załącznik

Imienny Kredytowy Bon Inwestycyjny

Bon upoważnia do nabycia tytułu do własności mienia państwowego w wysokości do określonej sumy, z rozłożeniem na raty, według ustalonej w trybie przetargu ceny obiektu. Maksymalny okres spłaty zakupionego majątku wynosi dwadzieścia lat. Opłata dodatkowa z tytułu zawartej umowy wyniesie do 3% od wartości nabytej własności.

Uczestnikiem prywatyzacji może być każdy pełnoletni obywatel RP posiadający pełną zdolność do czynności prawnych i stałe miejsce zamieszkania w kraju

(przez okres nie krótszy niż sześć miesięcy). Bon jest dokumentem imiennym i nie podlega obrotowi prawnemu, nie może być również przedmiotem spadkobrania, darowizny, cesji lub jakichkolwiek działań przenoszących uprawnienia wynikające z bonu na inne osoby.

Przedmiotem prywatyzacji na zasadach sprzedaży ratalnej jest własność państwa bez względu na jej strukturę rzeczową, wartość lub gestię i właściwości państwowych jednostek organizacyjnych. Wyłączenia majątku państwowego lub państwowych jednostek organizacyjnych z procesu prywatyzacji następować może na podstawie ustawy, celem zabezpieczenia interesów państwa.

Na podstawie otrzymanego bonu można dokonać zakupu:

- a) rzeczowych składników majątkowych w postaci:
 - nieruchomości gruntowych, w tym również rolnych.
 - nieruchomości budynkowych, lokali użytkowych lub mieszkań (zakładowych i komunalnych),
 - maszyn i urządzeń, stanowiących ruchomy majątek produkcyjny,
- b) przedsiębiorstw lub zorganizowanych części państwowych jednostek organizacyjnych, w tym również przedsiębiorstw państwowych
- c) praw z akcji lub udziałów powstałych w wyniku przekształcenia państwowych jednostek organizacyjnych, w tym również udziałów lub akcji będących własnością skarbu państwa.

W zależności od charakteru i funkcji przejętego majątku przewidziane jest różnicowanie oprocentowania spłaty oraz karencja w terminach spłat należności wobec państwa. Zakup mienia państwowego socjalnego i użyteczności publicznej korzysta ze szczególnych preferencji. Papiery wartościowe nabywane od państwa nie dają żadnych preferencji w ramach programu.

Cena nabywanego od państwa majątku ustalana jest w trybie powszechnie dostępnego przetargu. Cenę wywoławczą stanowi 50% wartości księgowej netto składnika majątkowego przedsiębiorstwa państwowego, lub wyodrębnionej jednostki organizacyjnej. Osoba lub podmiot, który zaoferował najwyższą cenę wygrywa przetarg.

Zorganizowane spółki pracownicze, obejmujące conajmniej 2/3 pracowników przedsiębiorstwa będą miały prawo pierwokupu dzierżawionego lub lizingowanego przez te spółki majątku. Wysokość zaciągniętego przez pracowników zobowiązania wyniknie z ceny umownej, wynegocjowanej przy zakupie. Majątek zakupiony na podstawie Bonu obciążony jest zastawem rzeczowym lub hipoteką na zakupionym majątku. W przypadku naruszenia przyjętych zobowiązań następuje przejęcie własności przez państwo.

Do czasu pełnej spłaty należności sprzedaż, dzierżawa lub ustanowienie innych praw ograniczających własność, wymagają powiadomienia właściwego organu reprezentującego skarb państwa. Na partnerach wspólnego przedsięwzięcia, finansowanego za pomocą Bonu, ciąży solidarna odpowiedzialność za zobowiązania wobec państwa.

UCHWAŁY

I WALNEGO ZJAZDU DELEGATÓW STOWARZYSZENIA BBWR

Uchwała nr 1

w sprawie rzetelnej oceny dokonań Prezydenta Lecha Wałęsy
w sferze politycznej i gospodarczej

Cztery lata prezydentury Lecha Wałęsy domagają się sprawiedliwej i rzetelnej oceny, uwzględniającej ogromne osiągnięcia w stosunkach międzynarodowych a także rzeczywisty wpływ prezydenta na zmiany w polityce wewnętrznej. Delegaci na I Walny Zjazd BBWR stwierdzają, że prezentowany w środkach masowego przekazu obraz prezydentury Lecha Wałęsy jest krzywdzący i bardzo poważnie odbiega od stanu faktycznego.

Członkowie BBWR zdecydowanie popierają wysiłki prezydenta na rzecz uczciwego przeprowadzenia szerokiej prywatyzacji przez powszechne uwłaszczenie, a także zabiegi dzięki którym udaje się godzić sprzeczne często interesy poszczególnych grup obywateli.

Opowiadamy się jednocześnie za nieuszczuplaniem zakresu kompetencji prezydenta przez doraźne zmiany ustawodawcze. Delegaci na Zjazd stanowczo popierają dążenie prezydenta do zbudowania w Polsce sprawnego, zrównoważonego i stabilnego systemu politycznego a także wprowadzenia do nowej konstytucji zasad systemu prezydencko-parlamentarnego.

W obliczu poważnych i coraz częstszych ataków na głowę państwa chcemy wyraźnie stwierdzić, że prezydent Lech Wałęsa w wyjątkowo trudnym okresie właściwie wypełnia swoją misję dla dobra obywateli i państwa.

Uchwała nr 2

w sprawie zwiększenia bezpieczeństwa państwa i jego obywateli

Delegaci na I Walny Zjazd Stowarzyszenia BBWR z najwyższym niepokojem obserwują stałe pogarszanie się bezpieczeństwa obywateli i powiększanie zagrożeń związanych z szybkim rozwojem przestępczości. Uważamy, że państwo pobierając coraz wyższe podatki obowiązane jest zapewnić skuteczną ochronę życia i mienia swoich obywateli. Dlatego opowiadamy się za zwiększeniem środków przeznaczanych przez państwo na ochronę porządku publicznego i walkę z przestępczością. Wydaje się konieczne przeprowadzenie szybkich zmian w kodeksie karnym i bezwzględne przystąpienie do uchwalenia nowego kodeksu. W obliczu rosnącej fali szczególnie niebezpiecznych zbrodni przeciwko życiu opowiadamy się za zmianą dotychczasowych zasad karania. Uważamy, że konieczne jest ostateczne zniesienie kary śmierci przy równoczesnym wprowadzeniu kary dożywotniego więzienia za najgroźniejsze przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu. Zmiany wymaga także system nadzoru nad skazanymi oraz zasady udzielania przedterminowych zwolnień. Opowiadamy się równocześnie za stosowaniem łagodniejszych kar wszędzie tam, gdzie umożliwia to sytuacja, przy zachowaniu zasady proporcjonalności wymiaru kary do czynu. W przypadku przestępstw związanych z zagarnięciem mienia, kara pozbawienia wolności powinna być dłuższa i bardziej dolegliwa o ile skazany uchyla się od naprawienia wyrządzonych szkód.

Uważamy, że konieczne jest usprawnienie pracy policji i wyposażenie jej w dodatkowe środki techniczne, co pozwoli zdecydowanie podnieść wymagania wobec służb zajmujących się ochroną życia i mienia obywateli.

Uchwała nr 3 **APP ISP PAN, 1.3/2, k. 33** w sprawie zasad tworzenia systemu gospodarczego

BBWR zdając sobie sprawę ze złego stanu finansów publicznych a także ogromnych trudności, związanych z przekształcaniem polskiego systemu gospodarczego opowiada się za spokojnym, lecz systematycznym ograniczaniem obciążeń podatkowych.

Uważamy, że obecny system fiskalny wraz z obciążeniami z tytułu ubezpieczeń społecznych działa demobilizująco na wiele sektorów gospodarki. Powoduje także stałe powiększanie się obszarów szarej strefy gospodarczej i wynaturzenia rodzaje przestępczość.

Uważamy, że jedną z fundamentalnych zasad, pozwalających na budowanie sprawnej gospodarki rynkowej, w której właściwe miejsce zajmuje przestrzeganie prawa jest stworzenie jasnych perspektyw w dziedzinie podatków. Dlatego będziemy się domagać przedstawienia przez rząd do końca pierwszego kwartału 1995 roku jasnej strategii systematycznego zmniejszania obciążeń podatkowych w okresie najbliższych 5 lat. Redukcja obciążeń musi być powiązana z zapowiadany zmianami w finansowaniu sektora publicznego oraz prognozą zmniejszania inflacji. BBWR zdecydowanie zabiegać będzie o konsekwentne budowanie jasnego, spójnego systemu podatkowego promującego inicjatywę i przedsiębiorczość, eliminującego skłonność do ukrywania dochodów.

Uchwała nr 4 w sprawie ochrony warunków życia emerytów i rencistów

Dramatyczna sytuacja materialna wielomilionowej rzeszy emerytów i rencistów nakazuje podjęcie natychmiastowych, systematycznych działań zmierzających do ochrony poziomu ich życia. BBWR opowiada się za przeprowadzeniem zdecydowanych zmian w systemie emerytalno-rentowym. Uważamy, że należy jak najszybciej usamodzielnic instytucje ubezpieczeniowe, dając im szansę oraz instrumenty umożliwiające samodzielne zdobywanie środków. Istotnym źródłem dochodów dla tak zreformowanych funduszy powinny być akcje prywatyzowanych przedsiębiorstw, przekazywane w ramach różnych form przekształceń własnościowych. Uważamy, że takie nimi dysponowanie jest równie, a nawet bardziej uzasadnione niż przekazywanie udziałów nieodpłatnie lub z dużymi zniżkami załogom przedsiębiorstw. Szybkie wzmocnienie instytucji ubezpieczeniowych pozwoli utrzymać na przyzwoitym poziomie świadczenia, bez dalszego powiększania obciążeń przedsiębiorstw.

BBWR opowiada się za utrzymaniem indeksacji świadczeń w oparciu o poziom płac. Nie może zostać wprowadzona indeksacja w odniesieniu do zmian cen, gdyż środki na wypłatę rent i emerytur pochodzą w większości ze składek, naliczanych na podstawie aktualnego poziomu wynagrodzeń, a nie cen.

Równocześnie uznajemy za niezbędne wprowadzenie w ciągu najbliższych 2 lat 100 procentowej waloryzacji połączonej ze wzmocnieniem i usamodzielnieniem instytucji ubezpieczeniowych a także skutecznym zwalczaniem nadużyć, związanym z pobieraniem niesłusznie otrzymywanych świadczeń przez część obywateli.

Uchwała nr 5 w sprawie sytuacji pracowników sfery budżetowej

Delegaci na I Walny Zjazd BBWR opowiadają się za zdecydowaną poprawą sytuacji materialnej pracowników sfery budżetowej i równoczesną reformą jej funkcjonowania. Musimy stwierdzić, że ostatnie lata nie przyniosły widocznych zmian a utrzymywanie starych struktur doprowadziło do drastycznego pogłębienia zapaści finansowej. Obowiązkiem rządzących jest przywrócić sprawiedliwości zatrudnionym w oświacie, kulturze, ochronie zdrowia, wymiarze sprawiedliwości a także instytucjach chroniących państwo oraz jego obywateli właściwego statusu materialnego, odpowiadającego ich kwalifikacjom.

Uważamy, że właśnie osoby zatrudnione w tej sferze powinny w pierwszej kolejności skorzystać z możliwości jakie niesie prywatyzacja. Należy także inwestując w służby skarbowe i celne ograniczyć rozmiary szarej strefy gospodarczej, przywrócić autorytet prawu a równocześnie zdobywać środki na poprawę sytuacji pracowników opłacanych przez budżet państwa.

Uchwała nr 6 w sprawie poprawy sytuacji nauki polskiej

Wyjątkowy niepokój budzi pogarszanie się warunków pracy wyższych uczelni oraz instytucji naukowych. Wieloletnie zaniedbania oraz brak jasnej wizji zmian a także drastyczne ograniczenia finansowe sprawiają, że zagrożony jest byt wielu uczelni. Polska nauka znalazła się w stanie zapaści, co bezpośrednio wpływa na szanse rozwojowe narodu i pozycję Polski w świecie.

Delegaci na I Walny Zjazd BBWR uznają, że rozwój nauki i szkolnictwa wyższego powinien stać się strategicznym celem Państwa. Oznacza to zdecydowane podniesienie nakładów na tę dziedzinę do poziomu przynajmniej 2.5 proc. Produktu Krajowego Brutto rocznie. Należy równocześnie zaprzestać łączenia sytuacji w nauce ze stanem całej sfery budżetowej, zwłaszcza, że rozwój instytucji naukowych jest jednym z najważniejszych czynników rozwoju gospodarczego.

BBWR opowiada się za szybkim stworzeniem skutecznych systemów stypendialnych promujących osiągnięcie właściwych wyników przez studentów. Musi być on wspierany przez systemy kredytowe. Równocześnie konieczne wydaje się podniesienie poziomu płac kadry naukowej, w taki sposób aby promowani byli najzdolniejsi, a uczelnie uzyskały niezbędną samodzielność w gospodarowaniu środkami. W trybie pilnym należy opracować zasady przekazywania środków przez przemysł i władze lokalne, oparty o odpowiednie regulacje podatkowe. Opowiadamy się także za takimi korektami systemu podatkowego i celnego, które położą kres zbędnemu przekazywaniu pieniędzy z budżetu do budżetu poprzez placówki naukowe czy uczelnie. BBWR doceniając szczególną rolę nauki gotów jest w parlamencie wspierać wszelkie inicjatywy środowisk naukowych, zmierzające do unowocześnienia i poprawy sytuacji tej dziedziny.

w sprawie rozwoju sportu polskiego

Od wielu lat systematycznie pogarsza się sytuacja ekonomiczna polskiego sportu. Obecnie coraz wyraźniej widać negatywne skutki braku spójnej polityki w tej dziedzinie. Delegaci na I Walny Zjazd Stowarzyszenia BBWR z troską i niepokojem obserwują negatywne skutki lekceważenia problemów sportu przez władze państwowe, zwłaszcza w odniesieniu do sytuacji zdrowotnej młodzieży.

Uważamy, że dla dobra kraju należy stworzyć dogodne warunki rozwoju masowego sportu i rekreacji a także zbudować sprawny system finansowania sportu, dostosowany do nowych realiów ekonomicznych. Opowiadamy się także za zwiększeniem nakładów budżetowych i tworzeniem odpowiednich mechanizmów podatkowych, umożliwiających skuteczne wspieranie finansowe popularnych form kultury fizycznej.

Uchwała nr 8

w sprawie określenia jasnych zasad rozliczania się osób pełniących funkcje publiczne z uzyskiwanych dochodów

Delegaci na I Zjazd BBWR opowiadają się za stworzeniem czytelnych zasad rozliczania osób pełniących funkcje publiczne z uzyskiwanych przez nie dochodów. Ostatnie lata dowiodły, że dotychczasowe regulacje w tych sprawach są wyjątkowo niedoskonałe. Mogą one posłużyć zarówno do ukrywania działań budzących zasadnicze wątpliwości moralne, jak i wysuwania zupełnie nieuzasadnionych oskarżeń wobec osób działających w dobrej wierze i zgodnie z prawem. I Walny Zjazd BBWR opowiada się za wprowadzeniem zasady publikowania rocznych dochodów osób zajmujących najważniejsze funkcje w rządowej administracji centralnej a także terenowej oraz samorządach. Równocześnie widzimy konieczność składania dokładnych deklaracji majątkowych przez te osoby przed objęciem funkcji publicznych oraz po ich zakończeniu.

Wprowadzenie takich reguł jest decyzją leżącą w interesie obywateli jak i polityków, którzy na skutek wątpliwych moralnie i prawnie poczynań niektórych osób tracą autorytet. W konsekwencji negatywnie odbija się to na powadze najważniejszych instytucji państwowych.

Uchwała nr 9

w sprawie współpracy różnych ugrupowań politycznych

Delegaci na I Walny Zjazd BBWR opowiadają się za podjęciem wysiłków na rzecz wypracowania przez różne ugrupowania, partie i środowiska polityczne katalogu wspólnych rozstrzygnięć ustrojowych i gospodarczych, gwarantujących stabilność państwa i konsekwentny rozwój ekonomiczny. Uważamy, że niezależnie od różnic ideologicznych liczące się ugrupowania parlamentarne i pozaparla-

mentarne powinny uzyskać consensus w sprawie fundamentalnych zasad ustroju politycznego, gwarancji bezpieczeństwa zewnętrznego i wewnętrznego oraz działań określających miejsce Polski w świecie, a także rozstrzygnięć regulujących w trwały sposób życie gospodarcze. Takie uzgodnienia winny obejmować okres kilkudziesięcioletni. Decyzje wyborców oraz rywalizacja partii politycznych mogłaby rozstrzygać przede wszystkim o zakresie ingerencji państwa w gospodarkę oraz zakresie opieki socjalnej udzielanej obywatelom. Uważamy, że doprowadzenie przez liczące się siły polityczne do uzgodnień obejmujących najistotniejsze dla rozwoju Polski kwestie, pozwoli uniknąć wielu zbędnych konfliktów, utrudniających osiągnięcie wyraźnych zmian w poziomie życia obywateli i funkcjonowaniu demokratycznego państwa.

Uchwała nr 10

BBWR jest formacją polityczną otwartą dla obywateli doceniających znaczenie tradycyjnych wartości w życiu publicznym, poszukujących swoich szans w nowej rzeczywistości gospodarczej.

Chcemy być reprezentantem tych wszystkich środowisk, stanowiących załazek rodzącej się na nowo klasy średniej, które stawiają na własną aktywność, przedsiębiorczość a równocześnie gotowe są szanować zasady racjonalnie stanowionego prawa. BBWR będzie na forum parlamentu występować w imieniu obywateli reprezentujących różne warstwy, gwarantując im systematyczną pracę na rzecz tworzenia jasnych reguł gospodarczych. Będziemy także zdecydowanie domagać się stanowienia klarownych przepisów chroniących wolność osobistą i ekonomiczną Polaków.

Uważamy, że w obliczu przekształcania się dużej części obecnych elit w swoistą oligarchię polityczną, musi wyłonić się nowoczesna reprezentacja szeroko pojętej klasy średniej, która gwarantuje rozwój gospodarczy i trwałość instytucji demokratycznych.

Uchwała nr 11

w sprawie reformy samorządowej

Odrodzone w 1990 roku samorzady terytorialne spełniają wyjątkowo ważną rolę w procesie transformacji ustrojowej. Jako wyraz przedmiotowości społeczności lokalnych skupiają one najwartościowsze, żywotne siły zdolne skutecznie wspierać struktury państwa w wykonywaniu zadań publicznych, dlatego reforma administracji publicznej winna być kontynuowana. Delegaci na I Zjazd BBWR uważają, iż w ciągu ostatniego roku wiele decyzji rządu i Parlamentu podjętych zostało w sprzeczności i ideą samorządności. Na gminy nakłada się kolejne zadania, ogranicza natomiast jej kompetencje i środki finansowe. Szczególnie duży niepokój budzą działania rządu i parlamentu związane z polityką mieszkaniową państwa.

Delegaci na I Walny Zjazd BBWR zobowiązują Zarząd Główny do przygotowania inicjatyw mających na celu rozszerzenie możliwości funkcjonowania samorządów terytorialnych, także to jest instrukcja pod adresem zarządu a zarazem też Klubu Parlamentarnego BBWR, który by wystąpił z odpowiednimi inicjatywami legislacyjnymi, o których już wspominałem w referacie wcześniejszym.

DEZYDERAT

pod adresem nowego Zarządu Głównego celem wprowadzenia zmian w Statucie

BBWR od chwili swojego utworzenia był apartyjną, otwartą formacją polityczną jednoznacznie opowiadającą się za stwarzaniem szerokich możliwości działania obywatelom stroniącym od istniejących partii i ugrupowań politycznych. Chcemy nadal budować organizację pobudzającą aktywność tych wszystkich, którzy nie akceptują stylu działania czy zasad ideowych wyznawanych przez parlamentarne, czy pozaparlamentarne partie. Tym samym opowiadamy się za formułą stowarzyszenia politycznego.

Dotychczasowa historia BBWR potwierdziła, że pojawiają się problemy związane z podwójnym członkostwem w Bloku i partiach politycznych. Dlatego Delegaci na I Walny Zjazd Stowarzyszenia BBWR uznają za niezbędne wprowadzenie zasady, iż członkowie stowarzyszenia nie mogą równocześnie należeć do innych partii politycznych. Osoby obecnie posiadające podwójne członkostwo powinny w ciągu miesiąca od zakończenia zjazdu dokonać stosownego wyboru, zgodnie z zasadami niniejszego dezyderatu.

WŁADZE STOWARZYSZENIA

APP ISP PAN, 1.3/2, k. 38

wybrane podczas I Ogólnopolskiego Walnego Zjazdu Delegatów
odbytego w Warszawie w dniu 10 listopada 1994

1. Przewodniczący Zarządu Głównego: Jerzy Gwiżdż (*Nowy Sącz*)
2. Członkowie Prezydium Zarządu Głównego Stowarzyszenia BBWR:
 1. Sekretarz Generalny, Rzecznik Prasowy – Zieliński Leszek (*Kraków*)
 2. V-ce Przewodniczący – Gąsienica-Makowski Andrzej (*Nowy Sącz*)
 3. V-ce Przewodniczący – Gołaś Andrzej (*Szczecin*)
 4. V-ce Przewodniczący – Czapiewski Edward (*Wrocław*)
 5. Skarbnik – Kowolik Stanisław (*Katowice*)
 6. Członek Prezydium – Pisarek Zdzisław (*Wrocław*)
 7. Członek Prezydium – Bazyłko Marek (*Rzeszów*)
 8. Członek Prezydium – Pietrzykowski Zbigniew (*Bielsko Biala*)
 9. Członek Prezydium – Maciejczyk Monika (*Wulbrzych*)
3. Zastępcy Członków Prezydium Zarządu Głównego Stowarzyszenia BBWR
 1. Szut Jan (*Szczecin*)
 2. Wuttke Jerzy (*Katowice*)
 3. Gut Henryk (*Siedlce*)
 4. Tomczyk Stanisław (*Gdańsk*)
 5. Weber Tadeusz (*Zielona Góra*)
4. Członkowie Głównej Komisji Rewizyjnej Stowarzyszenia BBWR:
 1. Augustyniak Jacek (*Warszawa*)
 2. Wardyński Andrzej (*Tarnów – Dębica*)
 3. Biedroń Grzegorz (*Nowy Sącz*)
 4. Braś Aleksander (*Kraków*)
 5. Domagała Zbigniew (*Wrocław*)
 6. Górnik Zbigniew (*Szczecin*)
 7. Kwiatkowska Regina (*Lublin*)
 8. Michalik Janusz (*Warszawa*)
 9. Rejf Jerzy (*Warszawa*)
 10. Rulkowski Zbigniew (*Warszawa*)
 11. Stec Bogusław (*Wrocław*)
 12. Śliwiński Jarosław (*Wrocław*)
 13. Tokarz Regina (*Nowy Sącz*)
5. Zastępcy Członków Głównej Komisji Rewizyjnej Stowarzyszenia BBWR:
 1. Mizio Zbigniew (*Wrocław*)
 2. Buks Barbara (*Poznań*)
 3. Cesarz Marian (*Częstochowa*)
 4. Trojanowicz Roman (*Nowy Sącz*)
 5. Wilczyński Roman (*Kutno*)

6. Członkowie Głównego Sądu Koleżeńskiego Stowarzyszenia BBWR:

1. Mach Maciej (*Kraków*)
2. Grzyb Janusz (*Rzeszów*)
3. Świstacki Winicjusz (*Kraków*)
4. Denisiuk Janusz (*Biała Podlaska*)
5. Gac Andrzej (*Wrocław*)
6. Jędrzejczuk Adam (*Wrocław*)
7. Smaga Janusz (*Nowy Sącz*)
8. Reniec Halina (*Warszawa*)

7. Zastępy Członków Głównego Sądu Koleżeńskiego Stowarzyszenia BBWR:

1. Bacher Sławomir (*Warszawa*)
2. Wołoski Kazimierz (*Szczecin*)
3. Szelaż Ryszard (*Tarnobrzeg – Stalowa Wola*)
4. Anders Ludwik (*Warszawa*)

8. Członkowie Rady Programowej Stowarzyszenia BBWR:

1. Aderek Marianna (*Warszawa*)
2. Celej Leszek (*Siedlce*)
3. Chudzyński Janusz (*Szczecin*)
4. Czapiewski Edward (*Wrocław*)
5. Czarniecki Mariusz (*Szczecin*)
6. Czyż Henryka (*Rzeszów*)
7. Dąbrowski Tadeusz (*Warszawa*)
8. Fabisiak Joanna (*Warszawa*)
9. Gera Mirosław (*Katowice*)
10. Goławska Dorota (*Nowy Sącz*)
11. Gwiżdż Roman (*Nowy Sącz*)
12. Jędryczka Danuta (*Nowy Sącz*)
13. Kulon Józef (*Nowy Sącz – Zakopane*)
14. Kwiatkowska Regina (*Lublin*)
15. Lech Jan (*Rzeszów*)
16. Marszałek Janusz (*Wrocław*)
17. Niewelt Romuald (*Katowice*)
18. Pieniążek Witold (*Kraków*)
19. Puđło Robert (*Wrocław*)
20. Reniec Halina (*Warszawa*)
21. Rutkowski Stefan (*Warszawa*)
22. Rutkowski Zbigniew (*Warszawa*)
23. Saar Paweł (*Łódź*)
24. Soporowski Bogdan (*Warszawa*)
25. Szymski Adam

ZAKRES OBOWIĄZKÓW ORAZ PODZIAŁ KOMPETENCJI

pomiędzy poszczególnymi Członkami Zarządu
przyjęty na zebraniu Prezydium Zarządu Głównego BBWR
w dniu 24.11.1994

Prezes Jerzy Gwiżdż

- Kontakty zewnętrzne
- Biuro zagraniczne
- Sekretariat Stowarzyszenia

V-ce Prezes Andrzej Gołaś

- Sprawy gospodarcze
- Kontakty z grupami przedsiębiorców
- Kontakty z Izbami, Stowarzyszeniami gospodarczymi

V-ce Prezes Andrzej Gąsienica Makowski

- Współpraca z Klubem Parlamentarnym
- Kontakty międzyklubowe i międzyparlamentarne

V-ce Prezes Edward Czapiewski

- Biuro Programowe

Skarbnik Stanisław Kowolik

- Polityka finansowa Stowarzyszenia

Sekretarz Generalny Leszek Zieliński

- Biuro Organizacyjne
- Biuro Prasowe

Członek Prezydium Zdzisław Pisarek

- Biuro Analiz Społecznych

Członek Prezydium Monika Maciejczyk

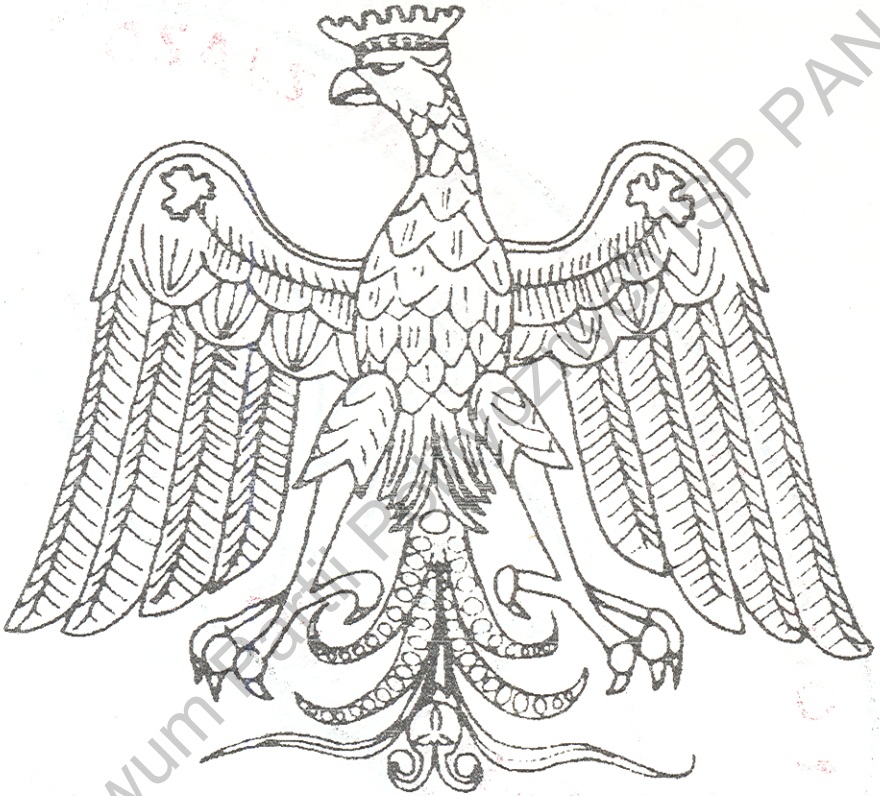
- Sekcja kontaktów ze strukturami regionalnymi i środowiskowymi

Członek Prezydium Zbigniew Pietrzykowski

- Sekcja Interwencji

Członek Prezydium Marek Bazyłko

- Sekcja d/s Młodzieży i Środowisk Młodzieżowych

Archiwum Partii Politycznych
nr Inw. _____

ERRATA do str.22

UCHWAŁA nr 11
w sprawie reformy samorządowej

Odrodzone w 1990r. samorzady terytorialne spełniają wyjątkowo ważną rolę w procesie transformacji ustrojowej. Samorzady terytorialne jako wyraz podmiotowości społeczności lokalnych, skupiają najwartościowsze, żywotne siły zdolne skutecznie wspierać struktury państwa w wykonywaniu zadań publicznych.

Dlatego reforma administracji publicznej winna być kontynuowana.

Delegaci na I Walny Zjazd BBWR uważają, iż w ciągu ostatniego roku wiele decyzji rządu i parlamentu podjętych zostało w sprzeczności z ideą samorządności.

Na gminy nakłada się kolejne zadania, ogranicza natomiast ich kompetencje i środki finansowe. Szczególnie duży niepokój budzą działania rządu i parlamentu związane z polityką mieszkaniową państwa.

Delegaci na I Walny Zjazd BBWR zobowiązują Zarząd Główny do przygotowania inicjatyw mających na celu rozszerzenie możliwości funkcjonowania samorządów terytorialnych.

Archiwum Partii Politycznej

nr inw.

Archiwum Partii Politycznej

nr inw. 1994

ODDZIAŁY WOJEWÓDZKIE BBWR
prezesa

1. ZIELONA GÓRA	Tadeusz Weber
2. ZGORZELEC (jeleniogórskie)	Wojciech Leszczyński
3. WARSZAWA	Jacek Adam Lipiński
4. SIEDLCE	Henryk Gut
5. KIELCE	Anna Czerwińska Gocał
6. KATOWICE	Jan Bajorek
7. CZĘSTOCHOWA	Czesław Tylicki
8. WIELUŃ (sieradzkie)	Zdzisław Kaczmarek
9. LEGNICA	Józef Antoniak
10. KONIN	Andrzej Ruciński
11. SZCZECIN	Zdzisław Kaniasty
12. KRAKÓW	Leszek Zieliński
13. DĘBICA (tarnowskie)	Andrzej Nowicki
14. ŁÓDŹ	Stanisław Januszewski
15. TORUŃ	Krzysztof Orczykowski
16. OPOLE	Janusz Tomaszewski
17. BIAŁA PODLASKA	Witold Krasucki
18. BIAŁYSTOK	Romuald Szydłowski
19. GDAŃSK	Grzegorz Perski
20. RZESZÓW	Feliks Foryt
21. PIŁA	Krzysztof Bielaszka
22. WROCŁAW	Zbigniew Śliwiński
23. BIELSKO BIAŁA	Zbigniew Pietrzykowski
24. RADOM	Tadeusz Kowalczyk
25. KUTNO (płockie)	Wiesław Bryłka
26. POLANICA (wałbrzyskie)	Monika Maciejczyk
27. POZNAŃ	Andrzej Bartek Mirecki
28. NOWY SĄCZ	Jerzy Mrocza
29. LUBLIN	

ANDRZEJ IGNACY GOŁAŚ - okręg szczeciński

Urodził się w 1942 r. w Warszawie. W 1950 r. jego rodzina przeniósła się do Szczecina. Po maturze rozpoczął naukę w Państwowej Wyższej Szkole Morskiej w Szczecinie. Szkoły tej jednak nie ukończył. Podjął pracę w Stacji Brzegowej "Szczecin Radość". Pracował też na statkach pod obcą banderą. Od dwudziestu lat prowadzi gospodarstwo ogrodnicze. Obecnie posiada trzy hale targowe oraz stację benzynową. Nigdy nie należał do żadnej partii ani organizacji społecznej.

TADEUSZ KOWALCZYK - okręg radomski

Urodził się w 1956 r. Pierwszą pracę podjął w Spółdzielni Mieszkaniowej. Następnie ukończył UMCS w Lublinie. W 1980 r. był założycielem struktur "Solidarności" w Inwestprojekcie. Następnie pracował jako taksówkarz. Do 1990 r. przebywał w Australii. Po powrocie włączył się w działalność polityczną, będąc założycielem struktur PC w Radomiu oraz jednym z organizatorów kampanii prezydenckiej. W poprzedniej kadencji był posłem na sejm z listy PC. W 1992 r. wystąpił z Klubu Parlamentarnego PC zostając posłem niezależnym. We wrześniu 1992 r. premier mianował go członkiem Politycznego Komitetu Doradczego MSW. Wszedł w skład Rady KFiS przy Prezydencie RP.

ANDRZEJ MAKOWSKI - GAŚIENICA - okręg nowosądecki

Urodził się w 1952 r. w Zakopanem. Ukończył Politechnikę Krakowską. W poprzedniej kadencji Sejmu poseł z listy Związku Podhalan. Pracował w Komisji Ochrony Środowiska, Komisji Sportu i Turystyki. Jest radnym gminy tatrzańskiej i przewodniczącym Komisji Ochrony Środowiska w swojej gminie. Rozpoczął prace nad ustawą górską łączącą problemy ekologii, turystyki, sportu, a także rolnictwa. Jest żonaty, ma pięcioro dzieci.

JERZY JÓZEF WUTTKE - okręg katowicki

Urodził się w 1945 r. Studiował na Wydziale Projektowania Form Przemysłowych Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. W 1988 r. został docentem. Był dziekanem filii katowickiej ASP w Krakowie. Jest autorem wielu projektów w zakresie wzornictwa przemysłowego. Od 1980 r. działał w NSZZ "S". W 1983 r. utworzył Śląską Scenę Słowa Polskiego pod patronatem Kościoła. Laureat nagrody specjalnej Komitetu Kultury Niezależnej. W X kadencji Sejmu pracował w kilku komisjach. Jest członkiem Konsultacyjnej Rady Prezydenckiej ds. Kultury.

HENRYK DYRDA - okręg katowicki

Urodził się w 1956 r. w Katowicach. Jest absolwentem Wydziału Prawa oraz Administracji Uniwersytetu Śląskiego. Pracował w Hucie Baildon, w Przedsiębiorstwie Upowszechniania Prasy i Książki oraz w Spółce Akcyjnej "Ruch". Był przewodniczącym NSZZ "S" w Przedsiębiorstwie Upowszechniania Prasy i Książki. W Fundacji "Chrześcijańska Szkoła Filozofii Lubelskiej" był wiceprezesem zarządu.

MAREK JANUSZ WIELGUS - okręg Warszawa woj.

Urodził się w 1950 r. W 1970 r. ukończył Szkołę Rzemiosł Artystycznych w dziedzinie fotografii. Od 1976 r. prowadzi własną firmę fotograficzną. Jest założycielem Fundacji Rozwoju Wychowania Fizycznego w szkołach podstawowych. Od 1990 r. radny gminy Babice. Członek Klubu Rotary.

ZBIGNIEW JAN PIETRZYKOWSKI - okręg bielsko-bialski

Urodził się w 1934 r. Zamieszkały w Bielsku Białej. Znakomity sportowiec, uczestnik olimpiad, wielokrotny medalista. Po zakończeniu kariery sportowej trener, obecnie rencista.

ZDZISŁAW JAN PISAREK - okręg wrocławski

Urodził się w 1953 r. Ukończył Akademię Rolniczą. Od 1985 r. prowadzi prywatny zakład usługowy branży budowlanej. Wójtem gminy Długołęka został w 1990 r. Pełni funkcję wiceprzewodniczącego Dolnośląskiego Stowarzyszenia Samorządowego oraz funkcję delegata do Sejmiku oraz wiceprezesa Stowarzyszenia Wójtów i Burmistrzów. Jest miłośnikiem sportu, pracy oraz działania społecznego.

RYSZARD OLSZEWSKI - okręg gdański

Urodził się w Gdańsku w 1951 r. Z zawodu mechanik - automatyk. Nie należy do żadnej organizacji politycznej. Do 1991 r. Członek Zarządu i sekretarz Gdańskiego Koła Pszczelarzy. W 1974 r. rozpoczął działalność gospodarczą, prowadząc warsztat usługowy. Zdobył dyplom mistrza samochodowego, pszczelarskiego oraz uprawnienia pedagogiczne. Jest radnym Gdańska. W wyborach do Sejmu poprzedniej kadencji kandydował z ramienia Koalicji Chrześcijańska Demokracja.

V JERZY LESŁAW GWIŹDŹ - okręg nowosądecki

Urodził się w Nowym Sączu w 1954 r. Ukończył Wydział Prawa i Administracji w Krakowie. Jest radcą prawnym i adwokatem. Współtworzył nowosądecką "Solidarność" w 1980 r. W latach 1977 - 1981 był członkiem Stronnictwa Demokratycznego., a do 1993 r. członkiem Porozumienia Centrum. Obecnie jest bezpartyjny. Członek Rady Miejskiej Nowego Sącza. Członek Konwentu Prezydentów, Burmistrzów i Wójtów Gmin.

HANS BERNARD SZYC - okręg gdański

Urodził się w 1941 r. w Gdańsku. Rozpoczął studia na Politechnice Gdańskiej na Wydziale Budowy Okrętów, a następnie podjął pracę w Stoczni Północnej. Wydział Elektryczny PG ukończył w 1970 r. W Stoczni Gdańskiej pracuje do dzisiaj. W latach 1980 - 81 był przewodniczącym "Solidarności" w Biurze Projektowym Stoczni Gdańskiej. Nie należał do żadnej partii politycznej. Od 1990 r. jest prezesem Zarządu i dyr. generalnym Stoczni Gdańskiej.

BERNARD MIKOŁAJ SZWEDA - okręg Gliwice

Urodził się w 1951 r. W 1972 r. rozpoczął studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Pracę rozpoczął w Kopalni "Pniówek" w Jastrzębiu, gdzie był współorganizatorem strajku jastrzębskiego i "Solidarności", a następnie członkiem Komisji Porozumień Jastrzębskich. Od 1989 r. jest właścicielem firmy budowlanej.

STANISŁAW KAROL KOWOLIK - okręg Gliwice

Urodził się w 1953 r. W 1979 r. ukończył studia otrzymując dyplom inżyniera mechanika. Aktywnie działał w strukturach związkowych "Solidarności" w Biurze Projektów Tworzyw i Farb. W latach 1989 - 91 był przewodniczącym Komisji Zakładowej "S" w Z.A.Ch. CHEMET w Tarnowskich Górach. W 1991 r. ukończył studia na Wydziale Teologicznym KUL. W 1990 r. związał się z Porozumieniem Centrum, ale po dwóch latach wystąpił z organizacji. Jest zastępcą burmistrza Tarnowskich Gór. W 1993 r. utworzył Tarnogórskie Towarzystwo Gospodarcze skupiające największe przedsiębiorstwa państwowe i prywatne z rejonu Tarnowskich Gór.

PAWEŁ SAAR - okręg łódzki

Urodził się w 1935 r. w Łodzi. W 1960 r. kończy Wydział Elektryczny Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Szczecinie. Po studiach rozpoczyna działalność rzemieślniczą, którą prowadzi do dzisiaj. W 1981 r. został wybrany przewodniczącym Rady Izby Rzemieślniczej w Łodzi. Przewodniczył pracom nad ustawą o rzemiośle. W 1990 r. pełni funkcję przewodniczącego Regionalnej Rady Gospodarki w Łodzi. Był i jest bezpartyjny.

LESZEK STANISŁAW ZIELIŃSKI - okręg krakowski

Urodził się w 1956 r. w Krakowie. Ukończył Technikum Budowlane i pracował w różnych przedsiębiorstwach na stanowiskach od robotnika aż do dyrektora administracyjnego. W 1990 r. został mianowany dyrektorem Biura Rady Miasta. W 1992 r. rozpoczął działalność jako prywatny przedsiębiorca. Był przewodniczącym KZ NSZZ "S" w zakładach UNITRA. W 1982 r. aresztowany i skazany na 2 lata więzienia za zorganizowanie akcji strajkowej przeciwko wprowadzeniu stanu wojennego. W 1984 r. jeden z animatorów Duszpasterstwa Ludzi Pracy. W 1989 r. z grupy tej wyłania się Komitet Obywatelski, a następnie Chrześcijańska Demokracja. W 1990 r. przewodniczący Zarządu Wojewódzkiego PC. W 1991 r. występuje z PC i współorganizuje Małopolski Klub Chrześcijańsko-Demokratyczny.

JERZY EYSYMONTT - okręg warszawski

Urodził się w 1937 r. na Wołyniu. W 1940 r. wraz z matką został deportowany do Związku Sowieckiego, skąd wrócił po 6 latach. Początkowo studiował w Politechnice Krakowskiej, a następnie na Uniwersytecie Warszawskim. Jest ekonomistą. W 1980 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego w dziedzinie cybernetyki ekonomicznej. W latach 1980 - 81 po powstaniu NSZZ "Solidarność" uczestniczył w negocjacjach z rządem jako doradca ekonomiczny Związku. Od 1991 r. był członkiem Rady Politycznej PC. W czasie kampanii prezydenckiej pełnił funkcję zastępcy szefa sztabu wyborczego Lecha Wałęsy w Warszawie. W rządzie J. K. Bieleckiego był ministrem Centralnego Urzędu Planowania. Funkcję tę pełnił również w rządzie J. Olszewskiego. W wyborach 1991 r. został wybrany posłem z okręgu wałbrzyskiego z ramienia Obywatelskiego Porozumienia Centrum. W 1992 r. wystąpił z PC, przechodząc jako poseł bezpartyjny do Klubu Polski Program Liberalny. Pełni funkcję prezesa w stowarzyszeniu Federacja na Rzecz Rozwoju. Jest autorem ok. 100 publikacji naukowych. Kierował opracowaniem pierwszego rządowego programu wieloletniego pt. "Kierunki rozwoju społeczno-gospodarczego do 1994 r.", nazywanego potocznie "planem Eysymontta". Od 1957 r. mieszka w Warszawie.

ZBIGNIEW RELIGA - 55 lat, żonaty, dwoje dzieci. Ukończył Akademię Medyczną w Warszawie, a dziesięć lat później obronił pracę doktorską. Od 1984 r. został kierownikiem Katedry Kliniki Kardiologii Śląskiej Akademii Medycznej. Twórca i realizator programu transplantacji serca w Polsce. Przeprowadził pierwsze w Polsce operacje przeszczepu płuc i serca. Wprowadził stały program chirurgicznego leczenia wstrząsu zawałowego. Konstruktor polskiego sztucznego serca i polskich komór wspomaganie serca. Profesor Religa jest laureatem licznych nagród m. in. Ministra Zdrowia I stopnia w 1986, 87 i 88 r. W 1977 r. został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Polonia Restituta, a w tym roku otrzymał Nagrodę im. Irzykowskiego i Medal Towarzystwa Lekarzy Polskich w Nowym Jorku.

FRANCISZEK BACHLEDA - KSIĘDZULARZ

Od 1968 r. jest członkiem Związku Podhalan. W tym czasie był m. in. prezesem Zarządu Oddziału Związku Podhalan w Zakopanem oraz prezesem Zarządu Głównego Związku Podhalan. Obecnie jest redaktorem naczelnym pisma "Hale i Dziedziny".

Archiwum Partii Politycznych ISP PAN

Archiwum Partii Politycznych

nr inw. 1994

DEKLARACJA CZŁONKOWSKA

Niniejszym deklaruje przystąpienie do Stowarzyszenia
Bezpartyjny Blok Wspierania Reform. Zobowiązuję się do
przestrzegania Statutu Stowarzyszenia, opłacania składek
członkowskich i opłacenia wpisowego w wysokości 100tyś zł

IMIE.....

NAZWISKO.....

ADRES.....

.....
(data i podpis)

Archiwum Partii Politycznych ISP PAN

SENATOROWIE

Archiwum Partii Politycznych
nr inw. 1994

OKRĘG NR 15 SOSNOWIEC

ZBIGNIEW EUGENIUSZ RELIGA ur. w 1938r.- lekarz-kardiochirurg.

Studia na AM w Warszawie.

Kierownik Kliniki Kardiochirurgii Śląskiej Akademii Medycznej.

Nie był członkiem żadnej partii.

Żonaty, zamieszkały w Warszawie.

OKRĘG NR 28 NOWY SĄCZ

FRANCISZEK BACHLEDA-KSIĘDZULARZ ur. w 1947r., polonista, zam. w Zakopanem.

Nie był członkiem żadnej partii.

Prezes Zarządu Głównego Związku Podhalan w latach 1987-1993.

Redaktor naczelny pisma ziem górskich "Hale i Działy" i "Dziedziny"

Rekomendacje: Światowy Związek Żołnierzy AK z terenu Zakopanego,

Zw. Podhalan oddz. Tatrzański.

Archiwum Partii Politycznych

nr inw. 1994

ŻYCIORYS

ZBIGNIEW RELIGA urodzony w Miedniewicach, 16 grudnia 1938 r., w rodzinie nauczycielskiej.
Szkoła Podstawowa i Średnia TPD Nr 1 w Warszawie.
Studia medyczne Warszawska Akademia Medyczna 1956-1963.
Służba Wojskowa - lekarz jednostki wojskowej 1964-1966.
Praca w charakterze asystenta oddziału chirurgicznego w Szpitalu Miejskim Nr 1 w Warszawie 1966-1975.
Od 1975 zastępca ordynatora tego oddziału.
Doktorat-1973 r Warszawska Akademia Medyczna.
Habilitation 1981 r. Warszawska Akademia Medyczna.
Od 1980 r. praca w Instytucie Kardiologii w Warszawie w charakterze zastępcy Kierownika Kliniki Kardiochirurgii.
Od 1983 r. docent w tej Klinice.
1984 r.- Kierownik Katedry i Kliniki Śląskiej Akademii Medycznej do chwili obecnej.

Szkolenie w Nowym Jorku z zakresu chirurgii naczyniowej (1976-1977).

Osiągnięcia:

- wprowadzenie programu transplantacji serca w Polsce,
- pierwsza operacja przeszczepu płuc i serca w Polsce,
- pierwsze w polsce zastosowanie sztucznego serca i sztucznych komór wspomaganie serca,
- wprowadzenie stałego programu chirurgicznego leczenia wstrząsu zawałowego,
- skonstruowanie polskiego sztucznego serca i polskich sztucznych komór wspomaganie serca które są obecnie stosowane w klinice,
- skonstruowanie polskiej zastawki biologicznej,
- pierwsza w Polsce operacja przewlekłej zatorowości płucnej.

NAGRODY:

Nagroda Ministra Zdrowia I stopnia w 1986, 1987, 1988 r.

Krzyż Kawalerski Polonia Restituta 1977 r,

Nagroda Towarzystwa Chirurgów Polskich 1988 r,

Nagroda Polskiego Towarzystwa Lekarzy GLORIA MEDICINAE
- 1991 r,

Nagroda Imienia Irzykowskiego New York 1993 r,

Medal Towarzystwa Lekarzy Polskich New York 1993 r.

Archiwum Partii Politycznych
nr inw. 1994

PLAN GŁÓWNY DLA POLSKI

Obliliśmy komunizm i co dalej?!

W ciągu pięciu lat od pamiętnego zwycięstwa w wyborach czerwcowych 1989 r. mieliśmy cztery "solidarnościowe" rządy, mamy trzeci parlament. Ostał nam się tylko Prezydent wybrany jeszcze w okresie entuzjazmu i powszechnego poparcia dla reform, dla demokracji i gospodarki rynkowej. Dziś niemała część zmęczonego i zniechęconego społeczeństwa mówi z sarkazmem, że to nie trzecia Rzeczpospolita ale "PRL-bis". Dlatego postawione na początku pytanie pozostaje ciągle aktualne, czeka na odpowiedź.

Bezpartyjny Blok Wspierania Reform utworzony z inicjatywy Lecha Wałęsy kształtował się w czasie kampanii wyborczej w sposób spontaniczny. Jego powstanie było po części reakcją na ofensywę lewicy, także tej postkomunistycznej a jednocześnie odpowiedzią na niezdolność do integracji organizacyjnej, programowej i skłócenie polskiej prawicy. Tworzyli go ludzie, którzy chcieli bronić tego co już budowaliśmy, suwerenności, demokracji, samorządności, gospodarki rynkowej. Wierzyliśmy zarazem, że potrzeba do tego silnego i sprawnego państwa, kierowanego przez uczciwych, mądrych i kompetentnych ludzi. Staraliśmy się unikać skrajności, szukając rozsądnych kompromisów do przyjęcia dla wszystkich ludzi zatroskanych o wspólne dobro. Program wyborczy akcentował problemy ustrojowe i gospodarcze, formułując jednocześnie szereg konkretnych postulatów. W większości są one nadal aktualne, chociaż niektóre wymagają dostosowania do nowych okoliczności.

Klub Parlamentarny BBWR, szesnastu posłów i dwóch senatorów wybranych przez Was, konsekwentnie i stanowczo przestrzega założeń programowych. Występowaliśmy przeciw podnoszeniu podatków, za utrzymaniem finansowej dyscypliny państwa, przeciw ograniczeniom samorządności (m.in. w burzliwej debacie nad ustawą o ustroju Warszawy), broniliśmy niezależności Narodowego Banku Polskiego, konsekwentnie jesteśmy za zniesieniem "popiwku". W Komisji Konstytucyjnej Zgromadzenia Narodowego nasi przedstawiciele wspierają jednoznacznie ustrój prezydencko-parlamentarny. Nasz Klub Parlamentarny traktował i traktować będzie nadal poważnie swoje zobowiązania wobec wyborców. Te zobowiązania są główną wytyczną określającą naszą rolę w opozycji do koalicji rządzącej SLD-PSL.

Powstałe w końcu ubiegłego roku Stowarzyszenie BBWR znajduje się obecnie w fazie organizacji i mimo znacznej różnorodności tworzących go środowisk, jako formacja

społeczno-polityczna potrzebuje pełniejszej identyfikacji ideowej. Upatrujemy swoje ustytuowanie w centroprawicy. Za niezbywalne wartości uważamy przede wszystkim: wolność jednostki, zachowanie jej podstawowych praw ludzkich i obywatelskich, troska o rodzinę jako podstawowy podmiot określający rozwój społeczeństwa, troska o poszanowanie tradycji tworzących tożsamość narodu i państwa.

Opowiadamy się za takimi relacjami między jednostką i rodziną a wspólnotą społeczną, narodem, państwem, które nie narzucają im celów ideologicznych, bo nie akceptujemy ustrojów autorytarnych. Chcemy zarazem podkreślić znaczenie chrześcijańskich norm etycznych uznawanych przez większość polskiego społeczeństwa, łącząc to z tolerancją i poszanowaniem innych poglądów. Państwo i społeczeństwo nie może być amoralne. Jednocześnie powinności obywatelskie traktujemy także jako moralne zobowiązania.

Suwerenne, demokratyczne państwo polskie uznajemy za wartość samoistną. Uważamy, że demokracja silna władza wykonawcza, to nie sprzeczność. Przeciwnie, w trudnych latach przebudowy fundament państwa, przy dużej niepewności co do rozwoju sytuacji w krajach ościennych, szczególnie na wschodzie, sprawne i silne państwo jest niezbędną gwarancją porządku demokratycznego. Typowa dla Polski mnogość partii, powodująca często nadmierne polityczne rozczłonkowanie parlamentu, skłania nas do opowiadania się za ustrojem prezydencko-parlamentarnym, prezydentem z powszechnego wyboru, mającym przez to mandat narodu do sprawowania władzy. W takim kształcie widzimy nową Konstytucję, która powinna określić ramy ustrojowe Rzeczypospolitej na wiele lat i odzwierciedlać przekonania większości społeczeństwa.

Opowiadamy się za państwem prawnym, takim gdzie każdy obywatel zna zakres swych praw i obowiązków, ma gwarancje ich przestrzegania jest zarazem świadom konsekwencji, gdy sam je łamie (skuteczna władza sądownicza). W państwie prawnym nie ma miejsca dla równych i równiejszych. Nie ma także miejsca dla samowoli i naginania praw do doraźnych potrzeb jednostki, grup społecznych lub elit władzy. Uważamy, że Polski już nie stać na kolejne "rewolucje", nawet w imię najbardziej zasadnych postulatów.

Jesteśmy przeciw nawrotom centralizacji, z nadmiernie rozbudowaną biurokracją państwową. Państwo silne i sprawne, to "państwo minimum": ma być nie alternatywą lecz uzupełnieniem i spoiwem aktywności jednostek i lokalnych wspólnot. Uważamy, że Polskę buduje się w gminach. Dojrzały samorząd to nie tylko gwarancja większej skuteczności rozwiązywania konkretnych problemów, ale także bardziej racjonalnego wykorzystania środków finansowych. Dlatego jesteśmy za zdecydowanym przesunięciem dochodów podatkowych z budżetu centralnego do budżetów lokalnych. Rozwój samorządności to przeciwdziałanie wyobcowania anonimowej "władzy", co zawsze grozi przy nadmiernym rozroście administracji centralnej (rządowej).

Nasz program wyborczy charakteryzował się szczególnym wyeksponowaniem spraw gospodarczych. W tym bowiem obszarze nadal rozgrywa się główna batalia o sukces reform

zapoczątkowanych pięć lat temu. Uważamy, że nowy ustrój gospodarczy musi być zbudowany w generalnym kształcie sprawdzonym i funkcjonującym w krajach Europy Zachodniej, tj. demokratycznego kapitalizmu. Jego podstawowe zasady to nienaruszalność praw własności i wolność gospodarcza. Demokratyczny kapitalizm w naszych warunkach widzimy przede wszystkim w praktyce partnerstwa, pozwalającego minimalizować naturalne konflikty interesów między pracą i kapitałem, między pracodawcą a pracownikiem oraz w powszechnym uwłaszczeniu. W kampanii wyborczej BBWR przedłożył projekt realizacji tego postulatu w postaci niemonetarnego kredytu "300 milionów". Jesteśmy otwarci na różne formy takiej koncepcji, nie odstępimy jednak od zasady. Partnerstwo i uwłaszczenie to jedyne realne podstawy rzeczywistej akceptacji docelowej postaci ustroju gospodarczego nie tylko przez główne siły polityczne, ale i szerokie kręgi społeczeństwa. Pochwała przedsiębiorczości to nie laurka dla "drapieżnego kapitalisty", lecz wzorzec zachowań ludzi, bez czego Polska nigdy nie wybije się na zamożność. W tej filozofii wszystko co działa przeciwko przedsiębiorczości jest złe. Dlatego tak konsekwentnie opowiadamu się za zatrzymaniem wzrostu podatków i stopniową ich redukcją.

Polska znajduje się dzisiaj w sercu Wielkiej Europy, której granice przesunęły się daleko na wschód. Tym większą wagę przywiązujemy do polityki zagranicznej. Jej głównym zadaniem jest zapewnienie bezpieczeństwa kraju i pomyślnych warunków jego rozwoju na wiele lat. Polska zawsze nie małym kosztem broniła swej niepodległości; musi być suwerenna i bezpieczna. Szanse na to upatrujemy w orientacji prozachodniej, utwierdzonej wielowiekowymi związkami tradycji kulturowej; jesteśmy jednoznacznie za włączeniem Polski w struktury Wspólnoty Europejskiej i NATO. Pomni jednak na smutne nauki historii nie mamy gwarancji utożsamiać z ogólnikowymi deklaracjami.

Siła Rzeczypospolitej i jej wartość dla partnerów zagranicznych to przede wszystkim postęp gospodarczy. Bogaci możemy być mostem między wschodem a zachodem, którego nie można ominąć, biedni pozostaniemy tylko rozdeptaną ścieżką. Opowiadamy się za generalną kontynuacją linii polityki zagranicznej rządów solidarnościowych, widząc jednak konieczność modyfikacji przede wszystkim polityki wschodniej. Chcemy rozwijać współpracę z Rosją, naszym największym sąsiadem, ale zarazem musimy mieć świadomość, że z tamtej strony nie przestały nam grozić niebezpieczeństwa: wielkomocarstwowość i pretendowanie do "specjalnej roli" w świecie, szczególnie w Europie. Nie możemy także zgodzić się aby nasi zachodni partnerzy, gwoli interesów globalnych, zaakceptowali roszczenia ekspansywnych i nacjonalistycznych kół politycznych Rosji. Powinniśmy stanowczo przeciwstawiać się wszelkim zapędom do ograniczenia wbrew ich woli suwerenności naszych mniejszych sąsiadów: państw bałtyckich, Ukrainy, Białorusi. Powinniśmy mądrzej i bardziej skutecznie niż dotychczas wspomagać Polaków zamieszkujących na wschodzie.

Kłopoty dnia codziennego nie skłaniają do myślenia o przyszłości. Skąpość budżetu i wielkość potrzeb socjalnych powodują od kilku już lat drastyczne ograniczenia w wydatkach na oświatę, naukę i kulturę. Od wszechstronnego wychowania dla przyszłości zależeć będą losy

Rzeczypospolitej; od poziomu nauki polskiej i twórczości jej ranga w świecie cywilizowanym, a także sukcesy gospodarcze na rynkach zagranicznych.

BBWR uznaje pilną konieczność zwiększenia nakładów budżetowych na te cele, co stanie się możliwe m.in. dzięki racjonalizacji finansowania takich obszarów jak np. ubezpieczenia społeczne. Trzeba jednocześnie uruchomić wszelkie instrumenty zachęcające do wspierania materialnego oświaty, nauki i kultury (np. odpisy podatkowe). Czekają nas generalna przebudowa systemu edukacyjnego, dostosowanie do nowych wyzwań cywilizacyjnych. Potrzeba nam kształcenia wszechstronnego a zarazem zróżnicowanego. Potrzeba stworzenia warunków do pełnego rozwoju intelektualnego, moralnego i fizycznego młodzieży. Rozwój sportu i turystyki to wielkie atuty, których jeszcze nie potrafimy wykorzystać. W całym świecie dokonuje się, choć nie bez trudności, zwrot ku "cywilizacji ekologicznej". Musi to znaleźć wyraz w systemie kształtowania postaw, przekazywaniu od najwcześniejszych lat niezbędnej wiedzy. Musimy uchronić i pomnożyć nasze wielkie bogactwo: obszary jeszcze nie zdewastowanej przyrody.

Aby zrealizować ambitny cel wyrażony w tytułowym hasle naszej konferencji: "Plan Główny dla Polski", trzeba wypełnić konkretną treścią tematy, które były przedmiotem naszej dyskusji. Czas pozostały do Zjazdu Stowarzyszenia musi być wykorzystany na wykonanie tego trudnego zadania. Winno być ono realizowane z jak najpełniejszym udziałem środowisk terenowych. To co zaprezentowaliśmy stwarza ogólne ramy, nie przesądając ostatecznych rozstrzygnięć. Wiele jeszcze kwestii wymaga namysłu, a być może również kompromisów. Szukamy wciąż takiego kształtu Rzeczypospolitej, w której każdy Polak znajdzie swoje miejsce, będzie mógł realizować własne ambicje, pomyślność własną i swojej rodziny, zgodnie z pomyślnością całego społeczeństwa.

Gra o Polskę toczy się nadal. Jest to gra o przyszłość nas wszystkich na dziś i jutro. Chcemy w niej aktywnie uczestniczyć i wygrać!

Opracował:
prof. Jerzy Eysymontt

OGÓLNOPOLSKIE STOWARZYSZENIE
BEZPARTYJNY BLOK WSPIERANIA REFORM
00-902 Warszawa, ul. Wiejska 10
tel./fax 625-78-22, 625-66-88
tel./fax 625-69-70

Archiwum Partii Politycznych

nr inw. 1994

STANOWISKO

Dnia 27 czerwca b.r., nominację na stanowisko Wiceministra Finansów otrzymała prof. Elżbieta Chojna Duch, członek Zarządu Głównego Stowarzyszenia BBWR. Nominacja ta jest wyrazem uznania wysokich kwalifikacji zawodowych.

Przyjęcie nominacji jest decyzją osobistą prof. Chojny Duch. Zarząd Główny Stowarzyszenia BBWR nie rozpatrywał przyjęcia tego stanowiska w bezpośrednim związku z przedstawioną w Sejmie wizją strategicznego planu dla Polski.

Archiwum Partii Politycznych ISP PAN